ROMANIA

BIBLIOTECA NAȚIONALĂ
PERIODICE
ROMANIA

O.N.T.

REVISTA OFICIULUI NAȚIONAL DE TURISM

ANUL II, Nr. 1

IANUARIE 1937

C U P R I N S U L

DRAGOȘ VRÂNCEANU — PĂDURI SUB ZĂPADĂ

CLAUDIA MILIAN — PREDEAL: TĂRÂMUL ZĂPEZII

DEM. P. — DRUMURI LUNGI IN MUNTE

R. B. — VALEA TIMIȘULUI

CEZAR PETRESCU — PARAFE ALBASTRE PE ZĂPADA MUNȚILOR

VARIA: PIATRA MARE. — BIROUL DE INFORMAȚIUNI O. N. T. SINAIA

CRONICA TURISMULUI:

IARNA IN MUNȚII NOȘTRI — *VALERIU PUȘCARIU*
STRĂJERII SĂ-ȘI IUBEASCĂ ȚARA
CUNOSCÂNDU-I FRUMUSEȚILE — *C. ENESCU-BUGHEA*
ROMÂNIA IN FILM — *DEMOSTENE BOTEZ*
INFORMAȚII TURISTICE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCUREȘTI — CALEA VICTORIEI 88 — TELEFON 4.64.60

ABONAMENTE:

1000 LEI — INSTITUȚII DE STAT ȘI JUDEȚE
500 „ — „ PARTICULARE ȘI COMUNE URBANE
240 „ — COMUNE RURALE ȘI PARTICULARI

COPERTA DE N. GRANT
(Reproducerea afișului tipărit de O. N. T.)

BIBLIOTECA NAȚIONALĂ
PERIODICE
ROMANIA

ROMANIA

REVISTA
OFICIULUI NAȚIONAL
DE TURISM

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
88 CALEA VICTORIEI — TEL. 4.64.60

ANUL II, Nr. 1
IANUARIE 1937

BIBLIOTECA NAȚIONALĂ
PERIODICE
ROMANIA

DE PE CIOPLEA
SPRE PIATRA MARE

Păduri sub zăpadă

Avem în țara românească norocul pădurilor! Închizi ochii și revezi — după ce ai cutreerat câmpii și plaiuri, munții domoli sau trufași — fastuoasa și catifelata lor mantie verde ori albă, de vară ori de iarnă. Parcă trupul colinelor culcat la umbra uriașă a munților și încovoiat pe după râuri lunecătoare, îmbrăcat în aceste blănuri, ascunde cu un fel de senzualitate, misterele și miturile traiului rustic. Pădurile sunt haina magică a însuflețirii aruncată pe goliciunea fecundă și familiară a orizonturilor. Nu faci un pas în țara românească fără

să simţi această încântare a copacilor, risipiţi în brichete ori strânşi în recolte masive, pe marginile râurilor miriadice. Satele par numai nişte glastre ale codrilor.

Iarna, tot acest miracol s'a scuturat şi pădurile au intrat, despuiate şi grave, în belşugul zăpezilor. După primele viscole care au urmat ploilor de toamnă reci, după cele dintâi zile pline de incertitudini, o tăcere neclintită învăluieşte aceste păduri. Începe epoca basmelor în care, pe lună ori soare, convoiuri de miracole se leagănă în cetini şi în ramuri, stând să plece într'o procesiune nesfârşită. O violentă schimbare s'a petrecut sub ochii călătorului. Pădurile noastre deschid luminişuri de perlă, străfunduri de cer, printre cari orbit de lumină omul înaintează, urcă, precum înspre cel din urmă cerc al paradisului dantesc. Nu se rătăceşte prin ele, nu are un moment de şovăială, de nesiguranţă. Ca într'un adevărat rai al luciditătii şi limpezimii, aureolat de soare şi de reflexele lui, el urcă şi coboară cu puterile reînoite la fiecare oboseală, reîmprospătat cu fiecare extenuare fizică nouă, găsind la capătul acestui pelerinaj filtrul adevărat al tăriei şi păcii.

Poate că nu iubim atât de mult cât trebue iarna în pădurile noastre, zăpada pură şi caldă sub care respiră rădăcinile încordate ale codrului, întinderile nesfârşite şi înălţimile ocrotitoare pe cari miile de suliţe uriaşe păzesc limita de de-asupra a pământului străvechiu al ţării. Nu ne pasionează încă îndeajuns, din nefericire, viaţa aceasta deschisă şi profundă a zăpezilor, potecile, drumurile troenite care ascund, ca în bordee albe, căile către secretul curat şi fantastic al ţinuturilor româneşti. O grăbită dragoste pentru adăpostul zidurilor de oraş ne depărtează de izvorul neînghetat niciodată sub zăpezi, al primenirii sufleteşti, al mişcării şi al puterii trupului. Nu există mijloc de cernere a impurităţilor organice, de limpezire a cenestiziei a ochilor ca aceste plimbări îndrăzneţe şi stăruitoare prin pădurile care svâcnesc încordate de frig din pământul adormit. În toate părţile ţării, oriunde ai porni, la porţile pădurilor cufundate în linişte, ca la porţile unor mănăstiri vaste, mai numeroase decât lăcaşurile pe care le găseşti în mijlocul lor şi răsărind dintr'o vale sau după un dâmb, te opreşti să-ţi refaci forţele şi să porneşti purificat într'o zonă nouă. Sfinţii, şi sălbăticiunile cu ochii limpezi care mişună şi saltă peste boschetele albe ale pădurilor, sunt locuitorii de iarnă ai pădurilor, tovarăşii care te întâlnesc şi-ţi aduc aminte de puterile de divinitate şi sălbatica adâncime a zăpezilor, care-ţi răsplătesc volaiul şi plimbarea.

PE VALEA POLISTOACE - PREDEAL

POLISTOACE - PĂDUREA DE BRAZI

Munţii sunt aproape de metropolă, la noi pădurile şi zăpezile sunt la doi paşi. Unii se duc să le vadă, din pasiune, din simţ intens al poeziei, din dorinţă de fortificare, din nevoia de a pătrunde în profunzimea lor. Alţii iubesc numai peisajul, văzut pe fereastra trenului ori a vilei în care locuesc. Alţii se pasionează după primele lecţii sportive. Sportul ski-ului nu e însă numai un exerciţiu efemer. Tălpile ski-ului nu sunt decât nişte mijloace pentru turişti, împrumutate dela popoarele alpine şi popoarele nordice, care pun la îndemâna celui ce le iubeşte, natura în culturile şi aspectele ei de iarnă inaccesibilă. Nimic nu este mai potrivit pentru a îmbogăţi sensibilitatea, pentru a varia şi primeni spectacolul peisajului legat cu fire puternice de structura fiecăruia, de a desfunda şi desţeleni pornirile frumoase de curaj şi sete de noutate şi măreţie, ca acest mijloc turistic al ski-ului. Perfecţia tehnică a sportului nu ajunge pentru a consuma întreg rostul lui. La porţile pădurilor, înainte de a intra în grădina încântată a baldachinelor de zăpezi, stă un ski-eur îndemânatec, dar nu numai îndemânatec: un ski-eur uman şi pasionat, un înţelegător al frumuseţii pădurii, şi un îndrăgostit al ţinutului românesc, un contemplator şi un curajos turist.

PE CIOPLEA

Codrii de brazi ai muntelui sunt aproape de fiecare. Între zăpezi şi între brazi există o adâncă afinitate. Pe penele cetinilor, ca într'un culcuş, cerul îşi scutură fulgii cu grijă, zile întregi, într'o sihastră singurătate amoroasă. Parcă cerul întreg coboară în acele clipe pustii şi fascinante de ninsoare, până pe vârful brazilor, ca o pânză,

BRAZI LA PREDEAL

ca o plasă nevăzută, și apoi se deslipește din nou, se depărtează pe măsură ce valurile de fulgi se răresc, se ridică la înălțimile amețitoare ale soarelui. După acest contact tainic, nevăzut decât de către locuitorii anahoreți ai văilor, codrii de brazi închid minunat, secretul clarității olimpice a zăpezilor. Cine poate turbura acest secret?

Solemnitatea aceasta albă și imaculată este de neînvins. La poalele munților noștrii, impăduriți, solitari ori în grupuri turiștii sunt fericite ființe ori clanuri nomade care reînviază cultul pădurilor și al bradului. A urca ori a cobori pe drumurile de munte până în poala brazilor, a vedea și a atinge complexele crengi ce par de piatră și de mătase în aceiaș vreme, a respira aerul vaporos și rece, este o satisfacție rară. Dacă n'ar fi bucuria însuflețitoare, pură și transfigurătoare a copiilor care se adună în jurul lor, vârfurile fragile de brad pus în coliviile luxoaselor interioruri — bradul de Crăciun — ne-ar trezi o penibilă impresie în suflet. Brădetul e aproape — totdeauna — de noi. Un drum către pădurile înzăpezite pentru a adora o clipă, din fugă, dar a adora la fața locului elegantul și vajnicul copac verde face mai mult decât toate festivitățile care atrag și consumă spiritul sociabil al Românilor.

Pădurile sub zăpadă, înmărmurite și orgolioase de belșugul de bijuterii și de blănuri, prinse ca sub bătaia oprită a unei grindini de perle, desfășurate pe marginea apelor albastre și la limita vadurilor argintii ale orizonturilor, impodobind colinele și coastele, așteaptă începutul adevărat al festivităților turistice.

DRAGOȘ VRÂNCEANU

PE INSERAT-PREDEAL

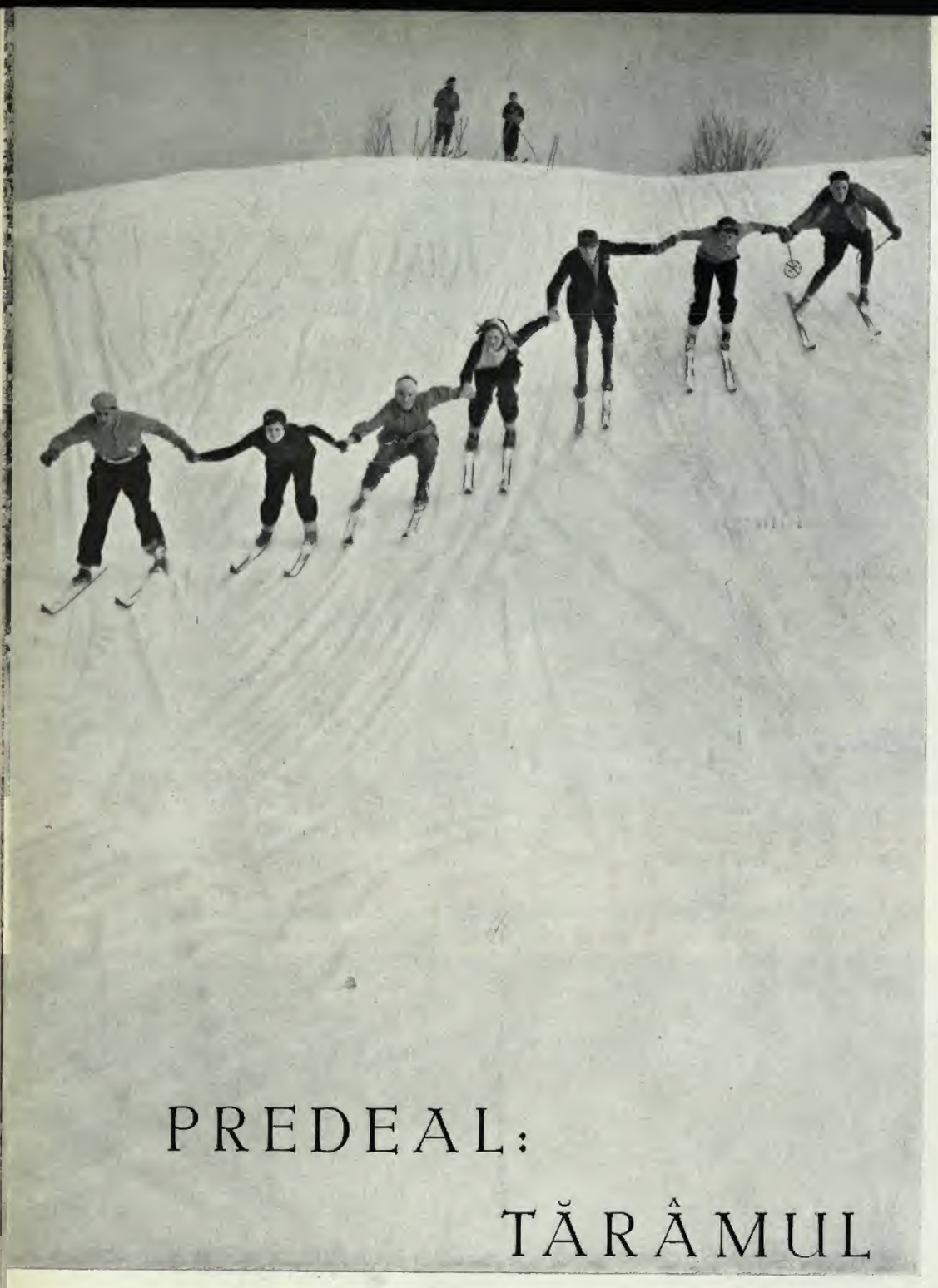

PREDEAL: TĂRÂMUL ZĂPEZII

Pe valea Prahovei, de alungul munţilor de piatră şi a pădurilor de brazi, tren după tren, gâfâie adânc şi fumegă aburi de smalţ topit, în aerul de cristal şi ozon. Predealul domneşte stăpân, peste înălţimile Carpaţilor, şi acolo sus, îmbrăţişează poalele cerului, cu braţe uriaşe de stâncă.

In localitate, o lume plină de avânt şi de viaţă nouă, desenează o frescă animată, cu nuanţe de curcubeu şi mişcări svelte, o frescă modernă de turism şi de sport. O aşteptare nerăbdătoare

PREDEAL - PE SUSAI

PREDEAL - PE VALEA RĂŞNOAVEI

se strecoară în gesturi şi în cuvinte, însufleţind peisajul, cu sonorităţi acidulate. Ce necunoscută e aşteptată să vie, în oraşul cu munţi năprasnici şi cu văi sărutate de isvor?

Toţi ochii se îndreptează spre Postăvarul, uriaşul de peste o mie opt sute de metri, unde s'a ascuns mireasa de argint a munţilor — minunata crăiasă a skiorilor: Iarna!... Spre Valea Râsnoavei, pe Drumul Reginei, a pornit un grup încetişor, pe stratul de zăpadă proaspătă.

O sanie rustică trasă de boi domoli ca două blocuri urnite pe zăpadă, trece ca un fragment de baladă prin decor.

Predealul e alb, de un alb transparent şi lucitor, ca un val de borancic. Când soarele se pripeşte, borancicul e galben de aur. Un clinchet în cer şi de odată, într'o singură noapte, s'au scuturat toţi ghioceii pe diamant ai norilor. De dimineaţă când ne-am deşteptat, am văzut Predealul, îmbrăcat în dolman gros de hermină. Iarna s'a coborât cu clopoţei de sănii şi cu turme albe de oi.

Băieţii şi fetele aleargă pe tălpile lungi de lemn, pe sub brazii îmbrăcaţi în dantelă de argint.

Falanga de skiori — băieţi, şi fete, în haine de băieţi — cutreeră întinsul. Amatorii, se întrec între ei pe Cioplea, această regiune, cu vile minunate, cari privesc departe, spre câmpia Braşovului. Muntele Susai — înpresionant pieptar de brazi — cu povârnişul îndrăsneţ, e plin de skiorii veseli, cari fac salturi de căprioară şi sboară ca pescăruşii, dintr'o asvârlitură de fulger. Trec skiorii, pâlcuri-pâlcuri, spre cele patru puncte cardinale ale Predealului.

A pornit o parte la Clăbucetul Baiului, spre Căpăţâna Porcului. Peisajul minunat al iernei se aşterne, la picioarele tinereţei avântate, ca un covor fermecat.

Viaţa aici capătă un sens nou. E simplă, e pură, e binecuvântată. Ce bucurie neasemuită să respiri aerul sălbatec al munţilor! Să alergi peste povârnişurile înalte şi albe! Să te ridici deasupra umbletului obicinuit şi să sbori, ca un porumbiel, peste văi şi peste peisagii! Aici geografia pământului e plină de majestate. Albul strălucitor al înălţimilor şi al văilor, albul de argint şi de mărgăritare, se leagănă în văsduh, pe braţele brazilor, într'o simfonie cerească. Omul prinde aripi şi sufletul lui renaşte geniile uitate ale munţilor şi ale pădurilor. O mitologie nouă creşte, în acest tărâm al zăpeziilor. Trec skiorii!

CLAUDIA MILLIAN

PREDEAL

Drumuri lungi în munte

SPRE INĂLȚIMI

Plecarea cât mai de dimineață din Predeal, în grup spre muchea Fetifoiului (1200), pe poteca ce trece pela sudul rezervorului de apă, urcând Livada Lungă și Islazul Lung. Drumul se deschide prin pădurea de fagi și brazi, presărată cu luminișuri, ridicându-se în timp de aproape o oră cu 290 m. deasupra punctului de plecare.

Fetifoiul oferă ochilor privelişti de toată frumusețea și în toate direcțiile, dacă vizibilitatea este bună. De pe el se zărește și Cristianul Mare, conturându-se în zare cu vârful lui înalt de 1804 m, care formează obiectivul ce trebue atins.

Mai întâi trebue să călcăm însă această muche, pentru a cobori spre vârful Morarului înalt de 1194 m și pe care îl vom ocoli pe la Nord. De la acest punct terenul se înclină mereu coborând până la 720 m. în valea Ghimbavului, Predealul ascunzându-se cu aproape 300 m mai sus. Un mic popas, o nouă haltă de ajustare, și drumul se deschide înainte ondulat, înșelător, îndreptându-se spre porțiunea cea mai grea din tot parcursul.

Asaltul „Postăvarului" (Cristianul Mare) este o piatră de încercare pentru rezistența și antrenamentul skiorului. Pe panta înclinată uneori peste 30°, ascensiunea nu este așa de ușoară, de

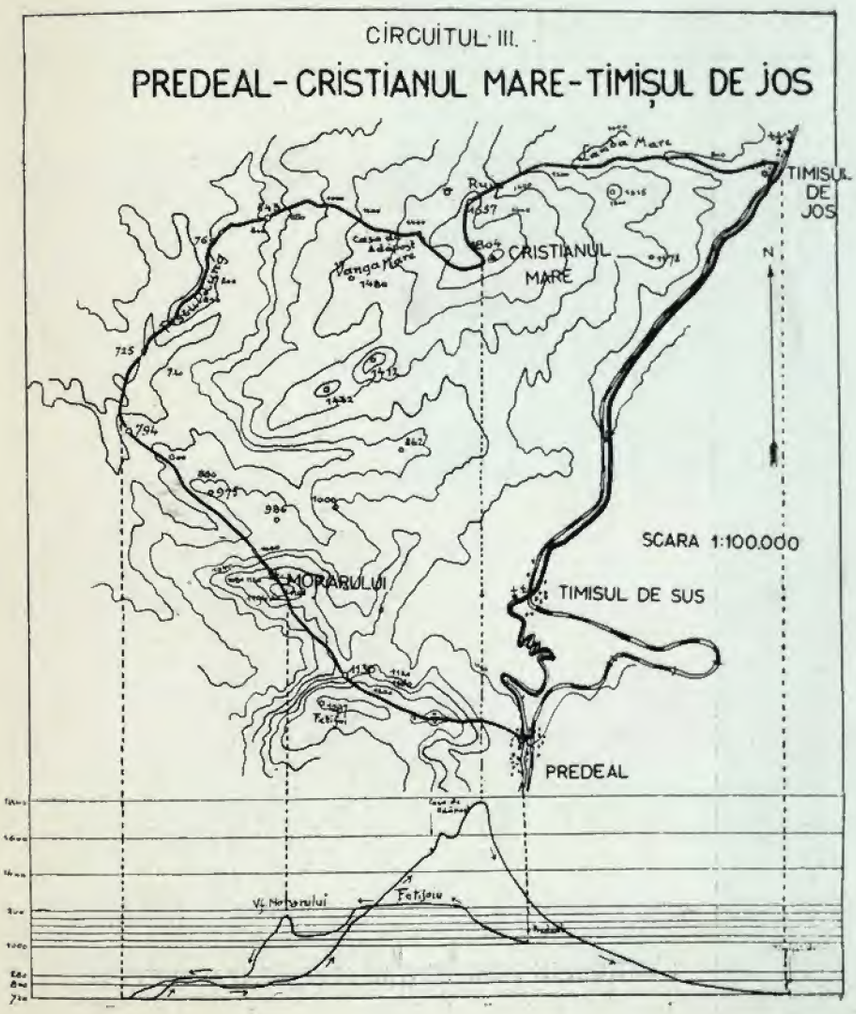

aceia îndrăsneala poate fi de multe ori înlocuită cu renunțarea. Aceasta poate scuti deseori întâmplări tragice.

In acest caz, potecile marcate dau posibilitatea de retragere pe un drum mai bun spre casa de adăpost a Soc. Carpantine Ardelene, loc de întâlnire și de odihnă împreună cu tovarășii ce pot duce întinerariul la bun sfârșit.

Tot pe Cristianul Mare mai așteaptă și Cabana Turing-Clubului numai cu 100 metri mai sus decât prima, dar ca și aceasta bine dispusă și pregătită să găzduiască oaspeții întârziați în drum.

Spre aceste case se îndreaptă cele mai multe poteci, deoarece după Piatra Mare (1844) Postăvarul este un punct turistic important oferind priveliști minunate ochilor. La Nord Brașovul se adună la poalele muntelui Tâmpa, la Sud Bucegii își ridică colții care străpung cerul, iar Branul și Piatra Craiului uită depărtarea apropiindu-se privirilor cu minunate tablouri învesmântate în alb.

Dar răsăritul soarelui? Numai în Bucegi se desfășoară în câteva minute toată gama culorilor spectrale atât de frumos ca aici.

Deaceia dacă popasul la casă noaptea este reconfortabil, sculatul de dimineață răsplătește suficient eforturile zilei precedente. Parada muntelui poate fi admirată în toată liniștea, drumul până la Timiș fiind de astă dată mult mai ușor și mai scurt, dar făcut cu foarte mare prudență. Coborîrile scot în cale atâtea stânci răslețe, care pot cauza mici accidente datorite neatenției

Pantă frumoasă, o adevărată pârtie naturală pentru coborîri, ea pune de astădată la încercare perspicacitatea skiorului.

Lung parcurs prin păduri, pe poteci uitate azi, dar care înainte de unire făceau legătura cu Ardealul, poate fi totuși executat fără teamă. Din loc în loc marcajul dă siguranța skiorului că trece prin locuri umblate, că are o posibilitate de retragere fără multe inconveniente.

SĂRITURĂ IN MERS PENTRU SCHIMBAREA DIRECȚIEI

TIMIȘUL DE JOS - UN FRAGMENT DE DRUM STRĂBĂTUT DE TĂLPILE DE LEMN

Chiar panta de coborire este marcată de urmele tălpilor de lemn deoarece nu este un circuit uitat ci călcat zilnic de cei ce-și perfectează antrenamentul pe aceste drumuri.

Dela Timișul de jos, pe șosea cu skyul se poate închide circuitul la Predeal. Nu este însă nemerit acest nou efort așa că trenul poate fi utilizat ca mijloc de locomoție mai comodă.

DEM. P.

PE VALEA TIMIŞULUI

Valea Timișului

Valea înzăpezită, e tăiată de șarpele negru de fier care alunecă dealungul celor două linii paralele de fier aducând o armată ciudată, de ambele sexe, pestriț îmbrăcată, cu sky-uri ca niște lănci late, pornită să cucerească întinderi albe în goană către armate invizibile.

Trenul se oprește în gară la Timișul de Sus, adăugind numeric, vremelnic, celor 200 de localnici, acest tineret explorator. De aci de la 779 m. altitudine cruciada tălpilor de lemn, se îndreaptă către înălțimi către Piatra Mare.

Trenul străbate valea dealungul Carpaţilor şi coboară la Timişul de Jos, altă armată tinerească de sky-euri turburând cu duh de veselie, liniştea iernatică a celor 300 de localnici. Se vor îndrepta şi aceştia către înaltele frumuseţi depe „Piatra Mare". Acolo acea vale a Timişului, vale binecuvântată nu rămâne pustie nici vara nici iarna. Vara în tabere, tineretul trăeşte o viaţă liberă sportivă în largul înţeles al cuvântului, înghiţind ozon clătinat de braţele brazilor, scăldându-se în argintul repede al râului, pescuind păstravi pictaţi de Dumnezeu cu pete negre, roşii, argintii, citind serile văzduhul ca un ţintar uriaş şi complicat de argint.

Iarna când cascadele dela Timişul de Sus rămân nemişcate, incremenind sub bagheta gerului, aceleaşi glasuri de argint, sonorizează aerul de cristal. Un tineret de toate vârstele aduce obraji palizi de cetate, de oraş îmbâcsit, să-i îmbujoreze sub sărutări tăioase de ger.

E drumul care duce către toate înălţimile de unde privesc vulturii, şi asemeni lor cu aripi de lemn, însă lipite de bocanci, după ce au contemplat o vreme pământul ţării şi al Mai Marelui se reped sfâşiind cearşafurile uriaşe de zăpadă.

R. B.

TIMIŞUL DE JOS - SANATORIUL PRIMĂRIEI

PIATRA MELEAGURI

STÂNCI PE PIATRA MARE

ECHIPĂ IN REPAOS PE PIATRA MARE

PIATRA MARE
VEDERE SPRE MUNȚII FĂGĂRAȘULUI

MARE

DE SKY

POPAS PE PIATRA MARE

PE PIATRA MARE

ASCENSIUNE PE PIATRA MARE

O. N. T.-SINAIA

NOUL BIROU DE INFORMAȚIUNI

Oficiul Național de Turism a înființat în Sinaia, un birou de informațiuni, pentru uzul turiștilor și amatorilor de sporturi de munte, atât autohtoni cât și al vizitatorilor de peste hotare. Biroul este situat în strada Spătar Cantacuzino 17 vis-à-vis de parcul orașului.

Vizitatorii pot lua informațiuni, în legătură cu camerele de hotel; plecările autobuzelor C. F. R., trenurilor, asupra stării timpului, fiind utilat în acest scop cu: barometru, hidrometru și termometru.

Biroul are legătură telefonică cu cele două cabane clădite de O. N. T., în vederea sporturilor de iarnă și ascensiunilor.

Prima cabană a fost ridicată la sfârșitul pârtiei de sky, în „Poiana Popicăriei". A doua cabană se află la cota 1400 la începutul pârtiei de sky. In amândouă funcționează bufete bogat aprovizionate. Pârtia pentru sporturi de iarnă, lungă de 4800 m., a fost amenajată de O. N. T, precum și marcarea drumului de iarnă pentru ascensiuni. Cel de vară este marcat cu 32 de pancarte, arătând: direcția, kilometrajul și durata timpului favorabil pentru ascensiuni.

Biroul și cabanele au fost înzestrate cu truse medicale, pentru ajutorul eventualelor accidente în ascensiuni și sporturi de iarnă. S'a făcut o listă completă a călăuzelor și s'au organizat echipe de salvare, toate sub conducerea efectivă a medicului șef al orașului Sinaia.

Turiștii și amatorii de sporturi de iarnă pot obține orice informație cerând nr. de telefon 315 Sinaia, al biroului de informațiuni O. N. T.

sus - BIROUL DE INFORMAȚIUNI O. N. T.-SINAIA
mijloc - CABANA DIN „POIANA POPICĂRIEI"
jos - CABANA LA INCEPUTUL PÂRTIEI DE SKY

Parafe albastre pe zăpada munților

În câțiva ani, skiul a isbutit să facă de ocară și de minciună, poesia sgribulită a iernii din abecedarele copilăriei.

Vă mai amintiți oare, această poesie din alt veac, parcă din alt mileniu?

Era zugrăvit acolo un om necunoscut nouă, străin nouă — ultimul troglodit. La cel dintâiu șuier al crivățului se pitula în bârlog pentru a hiberna, scurmând tăciunii mocniți din vatră;

ascultând cu înfiorarea unor spaime ancestrale, chiotul lugubru al viscolului în horn; tresărind când trosnea o grindă și amăgindu-și așteptarea echinoxului izbăvitor de primăvară, cu basme populate de stafii. Cu adevărat alt om, terorizat de măreția elementelor și încă nevrednic să se bucure de frumusețea albei nemărginiri ninse, pe care nu știe să citească decât urma pașilor de fiară, urma sălbăticiunei vrăjmașe.

Skiul ne-a eliberat deodată din asemenea cerc magic ce ne țintuia pe loc, hipnotizați de jocul flacărilor în gura sobei. Ne-a deschis ochii spre zările largi; ne-a învățat să răspundem la chemarea marilor spații. Pe ușure tălpi de lemn cu vârful arcuit, iată troglodítul de până mai ieri spintecând vertiginos pripoarele troenite, ivindu-se cu brațele cruce pe-un țanc de munte, ca să se arunce cu un svelt salt aerian spre o vale unde scrie cea-dintâi parafă albastră și paralelă pe coala neatinsă de nea.

E o altă poesie dinamică, robustă și aerisită a iernii, care a

DESENE DE RADU BOUREANU

luat locul vechilor mituri spăimoase cu haite de lupi și strigoi, așa cum le plăsmuia numai închipuirea îmbâcsită a omului osândit să moțăie un anotimp întreg între patru pereți, cu ușile zăvorite.

Obraji îmbujorați de ger, ochi limpeziți de lumina clătită în sineală a zărilor ninse, trupul săgetând destins dintr'un arc și lunecând nălucă de pe-un umăr de munte pe altul — tot atâtea imagini proaspete și salubre, necunoscute iernilor de odinioară. Iar după o zi cu sclipet diamantin de soare în zăpezi, când noaptea viorie se înalță din văgăunele munților, cabana ospitalieră de bârne cu așternuturi rustice și somnul adânc, fără de vise, până când prima suliță de raze a răsăritului a împuns în geamul cu flori de ghiață. Acestea se mai pot uita vreodată? Și acestea nu răscumpără oare din plin toată sluțenia iernilor urbane, cu zăpada terciuită de roți și cu țurțurii burlanelor, căzându-ți stalactitele în creștet?

Firește, că dela apel nu poate lipsi nici iuna

snobinetă, care face ski de ocazie și de hatârul pitorescului costum, purtat mai mult pe peronuri de gară, în tren și în holurile hotelurilor de lux, decât acolo unde îi e locul, pe vârf de munte, sub cunună de cetini. Dar snobineta își primește pedeapsa deșertăciunei, îndată ce-a părăsit oglinjoara și a încătărămat curelele tălpilor de lemn. Calea o străbate mai mult pe brânci și pe spate, agitându-se ca un grotesc gândac răsturnat cu labele în sus. Nu-i nimic. Adeseori snobismul e un factor prea disprețuit, de progres. Mâine, mărunta gâzulie, va isbuti să se țină mai neclătinat pe picioare, va uita oglinjoara și puful de pudră, preocuparea costumului de-o vagă travestire masculină; mâine va năluci cu un râs sonor în văzduhul de cleștar, pe-un clin de munte, adăogind încă o măestrită parafă albastră printre atâtea altele, mii, dela Predeal, Poiana Brașovului, Postăvarul ori Păltiniș, Vârful cu dor ori Vatra Dornii Și astfel, atunci, va fi învățat o voluptate nouă și mai puțin vinovată.

CEZAR PETRESCU

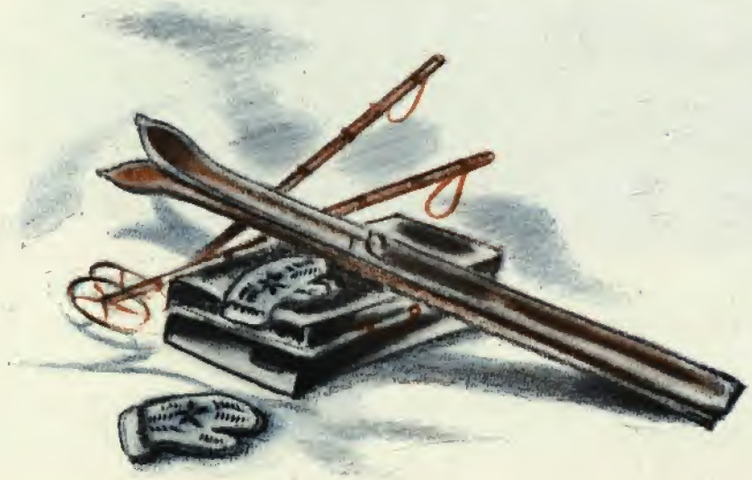

CRONICA TURISMULUI

IARNA ÎN MUNȚII NOȘTRI

După o adăstare destul de îndelungată, iarna și-a așternut aproape pretutindeni la munte vestmântul ei imaculat; drumurile și potecile sclipesc de albeața zăpezii, care va dăinui deacuma luni întregi, pe podișurile înalte și crestele dantelate ale munților.

Din an în an, ea devine mai apreciată de iubitorii sportului alb, ce așteaptă tot mai numeroși să intre pe pârtiile proaspete în domnia de argint a culmilor.

La munte iarna! Într'o țară ca a noastră, în care turismul organizat abia este la primele începuturi, unde majoritatea turiștilor autochtoni au făcut cunoștința deaproape a muntelui numai de la războiu încoace, un urcuș spre culmea munților în toi de iarnă era o îndeletnicire și mai rară și plină de îndrăsneală.

Una dintre aceste expediții temerare se pare că a încercat-o printre cei dintâiu la noi, în munții troieniți de iarnă, *Bucura Dumbravă* cu tovarășii și prietenii ei de drumeție. Povestirea se află în acea minunată poemă a înălțimilor carpatine „Cartea Munților", devenită astăzi clasică.

Tot acolo, între sfaturile prețioase care se dau drumețului la munte, la capitolul despre „Anotimpuri", Bucu a Dumbravă răspunde la întrebarea: Când e bine să te duci la munte?... „Totdeauna. Nu e anotimp, care ar putea să-ți închidă drumul spre înălțimi. Pentru adevăratul drumeț nu există vreme „rea", fiindcă el știe să iubească natura sub toate înfățișările ei."

Într'un răstimp, care nu depășește un deceniu și jumătate, lucrurile s'au schimbat mult și înainte chiar ca turismul să fi prins rădăcini adânci pe meleagurile noastre, tălpile ușoare de lemn ale oamenilor nordici au început să înlesnească și la noi practica turismului de iarnă și cu el urcușul munților.

Deaceia turismul de iarnă a fost considerat cu drept cuvânt, ca o descoperire tot așa de mare ca descoperirea vârfurilor alpine, la începutul veacului trecut. Și dacă descoperirea frumuseței alpine a fost o izbândă a duhului asupra materiei, izbânda s'a întregit astăzi prin practica sporturilor de iarnă și în special a skiului, acest prinț al feeriei și al singurătății albe. Datorită celor două tălpi de lemn legate de picioare, skiorul pare liberat de orice greutate alunecând cu o iuțeală nebănuită prin vântul aspru și dătător de sănătate, peste munți și văi înzăpezite, fără grijă de poteci și râuri adormite, ușor ca „elful" din legendă, apropiindu-se de înălțimi, unde se deschide raiul alb al munților, cu ascunzișuri de taine, ce te uimesc chiar și în locurile cele mai cercetate în cursul celorlalte anotimpuri.

Căci zăpada e o adevărată magiciană, care metamorfozează muntele, schimbându-i liniile și nivelurile. Sensul orientării nu mai e acelaș și ochiul trebuie să-și facă o educație nouă. Potecile au dispărut, relieful stâncilor se îndulcește; cascadele și torentele înghețate sunt zăvorite sub giulgiul iernei. Numai elementele care participă la verticala locului: piscurile și arborii — acolo unde ei există — mai păstrează individualitatea peisagiului.

Dintre arbori unii rezistă cum e fagul și bradul; alți dimpotrivă se îndoaie, cum e zada și pinul și contrar fabulei lui *La Fontaine*, aceștia din urmă își găsesc mai curând pieirea, în timp ce fagii și brazii rămân la locul lor. În pădure și mai ales la zona de contact dintre pădure și pustiul alpin fanteziile decorative ale zăpezii sunt de o varietate și de o imaginație fără egal, arhitectura pădurei luând aspecte deosebite după esența ei, după vânturi și viscole, după bruma înghețată și razele de soare, care transformă ramurile în baghete magice de cel mai curat cristal.

Cine n'a străbătut printr'o pădure de brazi cu ramurile încovoiate de greutatea zăpezii într'o frumoasă zi de iarnă, nu-și poate închipui transfigurarea pe care o ia mantia ei verde întunecată, cu străluciri, care merg de la argintul viu al marginilor de poiană, când soarele e la amiază, până la catifelarea violetă ce îmbrățișează amurgul.

Lipsită de podoaba frunzelor, dar caracteristică prin făptura ei, pădurea de fag are o frumusețe aparte în timpul iernei. În pădurile bătrâne de fag, cum sunt cele care îmbracă poalele Ineului din Munții Rodnei, sub un cer plumburiu care anunță zile de zăpadă, trunchiurile lor albe apar mai maiestoase decât în penumbra frunzișului de vară.

Bucuria turismului la munte, iarna, o dau înainte de toate soarele și transparența atmosferei.

Toți munții noștri, fără excepție, primesc mai multă lumină decât câmpia, atât prin insolația directă a părților luminate, cât și prin vigoarea violentă a umbrelor. În zilele mohorîte de iarnă, când negura deasă plutește adesea asupra orașelor situate în vale, cum sunt: Iașii și Clujul, soarele își răsfață razele luminoase pe zăpada ce acopere Repedea sau Feleacul, dealuri din imediata vecinătate cu 300—400 m. mai sus decât altitudinea orașelor amintite. Așa se explică cum în timp ce jos bântuie gerul, favorizat de ceața ce formează un paravan pentru razele calorice ale soarelui, înregistrându-se temperaturi sub — 20° C, sus la munte cu toate că aerul e destul de rece, ca zăpada să rămâie uscată și prăfuită, se înregistrează temperaturi care depășeau + 25° C. De unde în timpul verei vârfurile Făgărașului abia se disting de pe Omul, ca o umbră albastră, iarna se pot deosebi toate culmile acestui șir chiar de la depărtări cu mult mai mari, cum e de pe platoul Muntelui Mare, situat în mijlocul Munților Apuseni.

Lumina soarelui și transparența atmosferei, care apropie peisagiul de iarnă, dau reliefului munților și albeței zăpezii depărtate o putere de atracție deosebită, provocând stranii iluzii de perspectivă. Priviți într'o zi de iarnă cu soare mult și atmosfera curată de pe platoul *Măgurei Calului*, care stăpânește pasul Tihuța, șirul munților Rodnei și veți avea impresia unui masiv muntos mult mai grandios, ilusia optică făcându-te să te crezi aevea, în Alpii Elveției sau ai Tirolului.

Arătam, cât de neprielnică și de nesuferită este pătura de ceață care se abate iarna asupra orașelor din vale. Privită de sus, această ceață este una din marile frumuseți ale muntelui iarna, mai ales când din această mare de lapte care se întinde peste câmpii, văi și dealuri, se înalță roșiatice la mari depărtări vârfurile acoperite de zăpadă ale munților înalți.

Luna, văzută de pe înălțimi, răsărind adesea într'un cer verde sau bolta vineție cu miriade de stele, între care Sirius atrage în deosebi prin jocurile lui de lumină completează la munte farmecul zilelor și nopților de iarnă. Dar mai minunată decât toate este strălucirea jocului colorilor în răsărit sau apus de soare, când vârfurile până atunci de o albeață imaculată se transformă în pară de foc, apoi în colori vineții și verzi, a căror delicateță penelul artistului n'a reușit încă să o reproducă.

MUNTELE MIC - BANAT

PIATRA MARE - VEDERE SPRE MUNȚII FĂGĂRAȘULUI

Să lăsăm marei iubitoare și talentatei povestitoare a munților noștri Bucura Dumbravă, descrierea măiastră a acestui fenomen unic.

„In Carpați, unde n'avem ghețari, una din arătările cele mai sărbătorești ale naturei se vede mai ales iarna în toată fala ei. E *Alpenglün*, radiarea Alpilor, feeria razelor piezișe ale soarelui care apune. Adaog aci, că poziția piezișă a capului mărește luminozitatea culorilor privelștei: aplecându-ne trupul, fie la dreapta, fie la stânga, cu capul cât de jos, vom vedea coloritul mai aprins, lucind ca un curcubeu. In valea Prahovei radiarea munților nu se vede bine decât dimineața, fruntea masivului fiind expusă la răsărit. Intr'o zi de iarnă am văzut cea mai strălucită radiare de pe muntele Postovar — micul nostru Rigi — căruia prin așezarea lui singuratică spre Nord de Bucegi, i se datorește, de pe culmea lui, o vedere panoramică întinsă. Am ieșit în acea dimineață din casele vrednice de laudă ale Societății Carpatine Ardeleană (S. K. V.), într'o lume, unde pe pământ, nu era nici un pic de culoare decât cea albă. Un strat de zăpadă feciorelnică îmbrăca tot, crăcile ca și trunchiurile brazilor, iar în chenarul acesta neprihănit, larg deschis înaintea caselor, ardea învăluit, într'o văpaie trandafirie, tot zidul măreț al Bucegilor".

* * *

Toate aceste frumusețí ale iernei sunt astăzi la îndemâna oricui, datorită sporturilor zăpezii și în special practicei skiului ai cărui adepți întrec aproape în număr pe acei ai patinajului. Pe lângă folosul și satisfacția incomparabilă pe care a adus-o turistului, iarna la munte, practica skiului a început să aibă și alte rosturi mai apropiate de viața zilnică. Ea a schimbat în ultimul timp înfățișarea multora dintre așezările omenești din preajma muntelui. Viața acestora nu mai hibernează aici trei-patru luni în așteptarea vremii bune, ci a descoperit un nou izvor de îndestulare și de câștig. E un fenomen pe care-l cunosc de multă vreme localitățile din munții Austriei, Elveției, Italiei nordice etc. și care se instăpânește și la noi.

Valea Prahovei cu Sinaia, Buștenii, Predealul, după starea de liniște a lunilor mohorâte de toamnă, cunosc o viață nouă, odată cu căderea zăpezii. Din trenuri scoboară zilnic, în ajun de sărbători, mii și mii de skiori. Acelaș fenomen e și de cealaltă parte a Carpaților, în Poiana Brașovului de sub Postovar sau pe muntele Piatra Mare.

El nu se mărginește numai asupra acestei regiuni, unde abundă sportivii Capitalei, ci s'a întins neașteptat de repede aproape în întreaga regiune muntoasă a țării. In Banat — pe Muntele Mic — în munții Coziei, ai Leaotei, ai Făgărașului, în jurul stațiunei climatice de la Păltiniș (munții Cibinului), la Abrud, Muntele Băișoara și Stâna de Vale din Munții Apuseni, în munții Călimani, Bârgău și Rodnei ca și în cei mai depărtați ai Maramureșului și Bucovinei, iubitorii iernei își îngroașă numărul și pornesc la asaltul culmilor.

In mai puțin de 10 ani, cea mai mare parte din munții noștri au încetat să mai fie pustii în timpul iernei, chiar dincolo de limita așezărilor omenești. Casele societăților turistice și sportive din Bucegi, de pe Postovar, Piatra Mare, Păltiniș, Colibița forfotesc de turiști. Altele cele mai noi în Retezat, pe Muntele Mic în Banat, la Muntele Băișoara (Munții Apuseni). Lacul Roșu, Lutoasa (în Maramureș) în regiuni minunate pentru practica skiului așteaptă o clientelă turistică tot atât de numeroasă, ajutând mișcarea de cucerire a muntelui în timpul iernei *.

Cursurile și întrecerile puse la cale de Institutul Național de Educație Fizică, de Batalioanele de Vânători de Munte, activitatea desfășurată de Cluburile de ski și Societățile de turism, solicitudinea crescândă ce o arată O. N. T. sunt fără îndoială menite să deschidă turismului de iarnă și practicei skiului perspective nebănuite în toate aceste regiuni muntoase, aducând cu ele pe lângă un câștig populației localnice, ceea ce e și mai însemnat unul de sănătate și improspătare morală, în mijlocul naturei, pentru toată populația orășenească a țării.

VALERIU PUȘCARIU

*) A se cerceta în altă parte a revistei, casele de adăpost ale societăților turistice, deschise în timpul iernei.

MĂRIA SA MARELE VOEVOD MIHAI PLECÂND
ÎNTR'O EXCURSIE STRĂJEREASCĂ

STRĂJERII ÎNVAȚĂ SĂ-ȘI IUBEASCĂ ȚARA CUNOSCÂNDU-I FRUMUSEȚILE

„Lucrul străjeresc se face pe cât e posibil în aer liber. Trăind în mijlocul naturii, îmbibând corpul cu aer curat, voim să creștem un tineret sănătos la trup, sănătos la minte, sănătos la suflet."

„Din cuvântul M. S. Regelui."

„Copilul e o frântură a naturii", spun marii pedagogi ai vremii. Natura e mediul vieții lui, e hrana cea mai de preț a sufletului său. Valorile etice ale societății, în orice domeniu, sunt determinate de bogăția imaginilor ei. Natura singură ne poate picura în inimi balsamul unui ideal, ea singură dă sens vieții, prin ea ne putem desprinde de lutul și pământescul existenței. Un apus de soare ce răsfrânge nuanțe de purpură peste nemărginirea unei ape, liniștea valurilor ce reflectă cerul sângerat, sborul pescărușilor în căutare de adăpost, molcomitoarea odihnă a înserării cu mantia-i în umbră, toate acestea îți strecoară în suflet sentimentul nedeslușit al unei măreții, din care faci și tu parte. În bezna unei nopți apoi, când valurile tălăzuite de furtună lovesc mugind în faleză, când fulgerele brăzdează cerul de păcură despicând genunile de nouri, când pretutindeni plutește teama de necunoscut, simți iarăși cât ești de mic în fața atotputerniciei firii și te regăsești în tot ceeace ai mai bun, ești mai apropiat de tine însuți.

Învolburările vieții noastre, oglindesc învolburările naturii. Am putea spune că valorăm atâta, câtă valoare a avut natura în mijlocul căreia am trăit.

Țara noastră este neîntrecută în frumusețe. Poate deaceea poporul românesc este un popor în care clocotesc atâtea forme de poezie și eroism.

Pentru tineretul neamului pe care mâine se va rezema viitorul ca să-și iubească cu adevărat țara trebue să-i cunoască mai întâi frumusețile ei neîntrecute. Școala ne-a învățat din carte. Ne-am completat cu ajutorul gândului, farmecul locurilor despre care am cetit.

Astăzi, pornită din înaltele preocupări ale Coroanei a luat ființă „Straja Țării", instituție simbolică de apărare a tot ce e al nostru numai al nostru.

Prin programul ei de activitate, întregul tineret dela 7— 18 ani, vârsta de cristalizare a sentimentelor de o înaltă valoare națională, evadează din cadrul limitat al cărții și pornește să înfrunte oboseala drumurilor de-alungul plaiurilor strămoșești.

E cartea cea mare a naturii din paginile căreia poate lua știință, ordine, pitoresc și sănătate. Văd astfel grupurile de străjeri cățărându-se pe potecuțe deasupra prăpăstiilor înfiorătoare culegând de ici o floare, de dincolo o fragă, îi văd șerpuind pe după stânca desprinsă din munte, croind un drum nou, așezând o tăbliță călăuzitoare la răspântii, despicând pământul unde mijește firul de isvor, cioplind un căuș de apă, curățind locul unde au luat masa, înfrumusețând cu ceva cabanele de adăpost, într'un cuvânt cinstind cu purtarea și fapta lor, altarul frumuseților dumnezeești. Străjerul este un crainic al naturii și o piatră de temelie a viitorului. Cadrul activității lui este neîngrădit. Satele și localitățile depe întinsul țarii au atâta nevoe de brațele lui, de priceperea și vrednicia lui! Străjerul e dator să facă din gospodăriile sătești adevărate grădini desfătătoare a ochiului și folositoare sănătății. Cea mai de seamă dintre bogățiile țării noastre „Pitorescul" n'a fost până acuma pusă în adevărata ei valoare. Străjerul este un prețios colaborator la înfăptuirea acestei măreațe opere naționale.

În sânul naturii el descoperă atâtea taine, trăește atâtea clipe de fericire, pune temelia atâtor începuturi de faptă.

Oficiului de Educație a Tineretului Român trebuie să colaboreze cu Oficiul Național de Turism intens. Prin Străjeri, frumusețile pământului românesc, nu mai pot rămâne ca o cenușereasă din povestea care începe cu: a fost odată!....

C. ENESCU-BUGHEA

STRĂJERIȚE PE MUNȚI

ROMÂNIA IN FILM

In sistemul de propagandă organizat de Oficiul Național de Turism, intră și propaganda prin filme documentare.

Realizarea acestui proect a demonstrat concret, că acesta este cel mai eficace și mai viu mijloc de a face cunoscută țara și frumusețile ei.

Cinematograful are doar posibilitatea de a reda tot complexul de viață și de decor, de a-l da cât mai puțin alterat, și cât mai mult asemănător realității vii.

Nici un alt mijloc nu-l poate egala.

Propaganda prin scris este dificilă și incomplectă. Ea necesită scriitori cu experiență și cu spirit de observație, care să aibă la un loc și darul de a sesiza specificul unei regiuni, și darul de a-l putea evoca.

Oricâte însușiri ar avea scriitorul însă, cuvântul în sine este lipsit de valoarea plastică, și nu valorează decât prin puterea lui de sugestie și prin resonanța receptivă a celui care-l citește și care-i, la rândul lui instrumentul de transformare a cuvântului în imagini.

Propaganda prin scris are absolută nevoe de concursul imaginației cititorului și de curiozitatea lui. Altfel, literile rămân moarte și nu se pot traduce în imagini.

Pentru aceasta scrisul trebue să fie astfel în cât să stimuleze și să atragă. E nevoe deci ca și el să fie colorat, viu, variat, lipsit de monotonie, imaginativ, eventual puțin hiperbolic.

Am impresia că scrisul este un bun sistem de fixare a unor impresii deja culese de către acel care citește.

O pagină despre un anume loc are o resonanță mult mai validă față de un cetitor care nu l'a văzut, decât la un cetitor care-l cunoaște. Pentru cel dintâi, oricât de bun ar fi textul, peisagiul rămâne totuși străin și oarecum mort. Pentru cel de-al doilea textul are elementele ţeale de sugestie, și nu face decât să amplifice subiectivizând realitatea. Cel de-al doilea are plăcerea intimă și măgulitoare a unei verificări, a unei agitări de amintiri, de întâmplări trecute, de viață trăită.

Fotografia are, necontestat, o superioritate practică asupra scrisului. E plastică. Scutește de un proces interior de suprapunere și transformare a cuvântului din vorbă în imagine. Cel ce se uită nu are nevoe să compue el, să lucreze el. Are materialul gata în față. Excitarea curiozității e directă.

Pentru un înfometat e mai ușor să suporte descrierea unei mâncări copioase, decât să privească fotografia unuia mâncând cu poftă.

De-aceia revistele de propagandă turistică, cuprind aproape exclusiv fotografii, iar textul nu face decât să dea indicațiunile practice și, cel mult, un comentariu.

Dar și fotografia este în sine, statică.

Numai cinematograful poate reda complect și decor, și viață și oameni, și specific, și atmosferă.

Oficiul Național de Turism nu a cruțat nimic pentru a reda și pentru români și pentru streini, icoana vie a țării românești.

De-aceia filmul pe care l'a rulat la „Scala", Oficiul Național de Turism a entuziasmat. E pentru prima oară când am avut bucuria să vedem imaginea vie, concentrată a frumuseților țării noastre.

Intr'o jumătate de oră am petrecut, cu atmosfera și mișcarea lor veritabilă, aspecte de munte și de ape, dela Porțile de Fier, la Sinaia și la Vâlcov.

In prima parte, s'a putut vedea ce înseamnă, tradus cu energie în fapt: străjeria.

Am simțit mărșăluind asupra noastră rândurile unui tineret viguros, și am avut sentimentul unei siguranțe și a unei solidarități.

Am petrecut peisagii și chipuri românești, am revăzut în imagini un București care ni se părea nou, cu contrastele lui uimitoare cu farmecul lui specific.

Aceste filme trebue să fie rulate în streinătate. E cel mai bun mijloc de a ne face cunoscuți, de a spulbera păreri preconcepute pe care atâția rău voitori le-au difuzat.

DEMOSTENE BOTEZ

ADUNAREA GENERALĂ A TOURING-CLUBULUI ROMÂNIEI

In cursul lunei Decembrie 1936 a avut loc în sala „Eintracht" din București, adunarea generală anuală a T.-C. R. sub președinția D-lui *Mihail Haret*.

După cuvântul de deschidere al D-lui *Ion Colman*, secretarul general al T.-C. R., dl. M. Haret a adus omagiul cuvenit amintirei membrilor T.-C. R. dispăruți în ultimul timp (P. S. S. Episcopul Ivan, Gen. dr. Vicol) și a prezentat celei de a 10-a adunări generale darea de seamă întocmită de către Consiliul de Administrație din care desprindem următoarele realizări:

1. Sporirea prestigiului T.-C. R. în țară și străinătate prin propagandă și informații, pe baza cărora se pregătesc publicații pentru promovarea turismului internațional (Ex. Annuaire international du tourisme).

2. Ca activitate spirituală s'au ținut în mai multe localități din țară cât și la radio, conferințe de către membrii T.-C. R.-ului (M. Haret, Prof. Protopopescu, Val. Pușcariu, Ing. Sbiera, N. Macarovici), s'a editat al 3-lea Calendar turistic săptămânal cu concursul librăriei „Cartea Românească", mai multe hărți (harta Bucegilor și a Pietrei Craiului etc.). Alte 3 noi hărți (M-tii Făgărașului, Retezatului, Ceahlăul) sunt în preparație și vor apare în cursul anului viitor.

3. Paralel cu activitatea spirituală s'a desvoltat în cadrele Touring-Clubului activitatea publicistă, prin numeroase reviste și ziare ce apar în țară, cât și în străinătate.

4. S'au dat mai multe baluri, serbări (Cluj, Lugoj, Deva, Câmpulungul Moldovenesc) și s'au ținut agape și întruniri care au întărit legăturile de camaraderie între membrii T.-C. R.

5. Participarea la congresele și adunările generale ale Socie-

LA TUȘNAD

tăţilor de turism ce au avut loc în străinătate, deasemenea n'a fost trecută cu vederea.

Aşa de pildă T.-C. R. a fost reprezentat la adunarea alianţei internaţionale de turism ce a avut loc la Budapesta în 1935 prin dl. Paul Duchêne, preşedintele Clubului Belgian, s'au intensificat legăturile de colaborare cu Touring-Cluburile şi alte societăţi de turism similare străine din Franţa, Belgia, Olanda, Elveţia, Cehoslovacia, Brazilia etc.

6. In privinţa activităţii de conducere şi organizare internă s'a remarcat în special activitatea Secţiilor „Frăţia Munteană" din Cluj, „Retezatul" Deva, care a reuşit să construiască o confortabilă casă de adăpost la „Băleia", Secţia „Banat", Secţia „Bucovina" etc.

7. După ce a trecut în revistă activitatea desfăşurată de toate secţiile T.-C.'R.-ului (amenajări de case şi drumuri, marcaje turistice etc.), raportul Consiliului de Administraţie a analizat ultimul bilanţ încheiat la 31 Decembrie 1935. Din acest bilanţ rezultă că averea asociaţiei se cifrează la 6.913.587 lei. In această avere, singure imobilele Touring Clubului României reprezintă o valoare de 4.797.457 lei; mobilierul şi zestrea caselor 1.051.367 lei, publicaţiile 425.247 lei.

Excedentele diferitelor secţiuni la 31 Decembrie 1935 se cifrează la 147.232 lei.

După citirea acestei dări de seamă s'a dat descărcare consiliului de administraţie pentru gestiunea anului 1936 şi s'au ales noui censori în persoana D-lor Prof. Valeriu Tebeică, avocat Gh. Morţun şi arhitect Titus Evolceanu, censori supleanţi fiind aleşi d-nii: dr. Borş, Ioaniţescu şi Gesticone.

S'a mai discutat necesitatea închirierei unui local propriu pentru sediul Touring-Clubului-României şi fixarea datei adunării generale a asociaţiei cel mai târziu până la sfârşitul lunei lunie.

Casele de adăpost ale Societăţilor turistice deschise în timpul iernei.

Touring-Clubul României.

1. Casa *„Piscul Câinelui"*, situată la 1010 m. alt. în poiana Carp de pe M-tele Piscului Câinelui la 3 km. de Sinaia. Poate adăposti până la 10 persoane.

2. *Casa „Peştera"*, situată în Bucegi la 1610 m. alt., în poiana Crucei din pădurea Cocora, depărtare de 5 — 6 ore de la Sinaia sau Buşteni. Poate adăposti 50 - 60 persoane.

3. Casa *Omu „M. Haret"*, situată la 2509 m. alt. pe vârful Omul la 4 — 5 ore de Buşteni şi 3 — 4 ore de Casa „Peştera". Poate adăposti până la 20 persoane.

4. *Casa „Regele Carol II"*, situată la 1690 m. alt., pe M-tele Cristianul Mare (Postovarul), în apropiere de vârf. Ea se află la

GĂRÂNA JUDEŢUL. SEVERIN

distanţă de 3 h. ½ de Braşov şi 3 ore de Timişul de Sus. Poate adăposti până la 80 de persoane.

5. Casa *„Băleia"*, situată la aproximativ 1500 m. alt., sub vârful Băleia din masivul Retezatului este accesibilă din comuna Hobiţa (8 km. de gara Pui, linia ferată Simeria-Lupeni), graţie noului drum construit de către Secţia T.-C. R. „Retezatul" din Deva, care urcă în serpentine la vârf. Băleia. Poate adăposti 80 de persoane.

6. Casa *„Măguri"*, situată la 1340 m. alt., sub vârful Chicera Comorii (M-ţii Gilăului), distanţă de 3 — 4 ore din satul Răcătău, care se află la depărtare de 39 km. de oraşul Cluj. Poate adăposti 30 de persoane.

7. Casa *„Muntele Băişoara"*, situată la 1385 m. alt., sub vârful Buscatului (1679 m.) şi la 3 km. depărtare de vârful Muntelui Mare, e accesibilă din Cluj în 3 — 3½ ore (2 ore cu automobilul Cluj-Satul Muntele Băişoara şi 1 — 1½ oră pe jos din sat la casă). Graţie noului drum construit de Secţia T.-C. R. „Frăţia Munteană" pe timp uscat se poate ajunge cu automobilul până la casă, sau cu sania când zăpada e mare. Poate adăposti 100 de persoane.

8. Casa *„Rarău, Iorgu Gh. Toma"*, situată la 1600 m. alt. pe m-tele Rarău, în apropiere de Pietrele Doamnei, la 3 — 4 ore depărtare de Câmpulungul moldovenesc (Bucovina). Poate adăposti 40 — 50 persoane.

* Informaţii complimentare se pot căpăta pentru casele 1, 2, 3, 4, 8 de la centrala Touring-Clubului României (Bucureşti Str. Gen. Manu, 7), iar pentru casele: 5, 6, 7 de la Secretariatul general tehnic T. C. R. (Cluj, Căsuţa poştală Nr. 158).

SOCIETATEA CARPATINĂ ARDELEANĂ DIN SIBIU

1. Casa *„Colibita"*, situată la 850 m. alt., în staţiunea climatică Colibiţa (M-ţii Bârgăului), pe dealul din dreapta râului Bistriţa, la 9,5 km. de gara Bistriţa Bârgăului. Poate adăposti 20 de persoane.

2. Casa *„Paring"*, situată la 1680 m. alt., sub vrf. Paringului, la 3 — 3½ ore de Petroşani. Poate adăposti 30 de persoane.

3. Casa *„Păltiniş"*, situată la 1450 m. alt., în staţiunea climatică Păltiniş, la 32 km. de Sibiu (curse regulate de autobus). Poate adăposti 50 de persoane.

4. Casa *„Bâlea"*, la 1234 m. alt., în apropiere de cascada „Urlătoarea Bâlii" (M-ţii Făgăraşului), la 2 ore depărtare cu căruţa (gara Cârţa — casa pădurarului) şi 2 ore pe jos. Poate adăposti 100 de persoane.

5. Casa *„Poiana"* (Hohenheim Schulerau), în Poiana Postovarului (1028 m. alt.) 20 min. cu automobilul; 1 h. ½ pe jos din Braşov. Poate adăposti 50 de persoane.

6. Casa *„Postovarul"*, situată la 1590 m. alt. pe muntele Postovarul, la ¾ oră depărtare de vârf, 3 — 3 h. ½ din Braşov. Poate adăposti până la 100 de persoane.

7. Casa *„Bulboace"*, situată la 1417 m. alt. între Cheile Tătarului şi ale Scropoasei, la 6 — 8 ore depărtare de Sinaia; din Buşteni 5 — 6 ore. Poate adăposti 30 de persoane.

8. Casa *„Vârful cu Dor"*, situată la 1920 m. alt. pe Curmătura Vârfului cu Dor, minunată staţiune intermediară pentru excursiile cu ski pe platoul Bucegilor, între casele: T.-C. R. „Peştera" şi S. K. V. „Bulboace". Poate adăposti până la 120 persoane. Se poate ajunge la ea din Sinaia în 2½ ore, pe drumul numit „Plaiul Vacilor (marcaj roşu orizontal, încadrat în alb).

* Informaţii complimentare se pot căpăta pentru casele 1, 2, 3, 4, dela dl. dr. Friedrich Kepp, preşedintele Soc. Carpatine Ardelene din Sibiu, Piaţa Huet, 5 Sibiu; pentru casele 5 şi 6 de la sediul Secţiei din Braşov a S. K. A. (Piaţa Libertăţii 16, Braşov); pentru casele 7 şi 8 de la Sediul Secţiei din Bucureşti a S. C. A. (Str. Câmpineanu, 232 Bucureşti).

PĂDURE DE BRAZI

ALTE CASE DE ADĂPOST

Pe *Piatra Mare,* casa Societății turistice din Brașov, situată la 1620 m., la 3 h. ½ din gara Dârste. Poate adăposti 30 de persoane.

Informații la sediul Societății: Str. Regele Carol 42, Brașov.

Pe muntele Mic (Banat) la o altitudine de 1450 - 1500 m., pe versantul sud-vestic al masivului la 25 km. depărtare de Caransebeș (13 km. gara Caransebeș-Borlova + 12 km. Borlova-Muntele Mic) se găsesc următoarele case de adăpost, deschise în tot timpul iernei:

1. Pensiunea *„Bella-Vista"*, proprietatea Asociației Muntele Mic a Funcționarilor Municipiului Timișoara (AMIC). Poate adăposti 42 de persoane.

2. Cabana *„Brădișor"*, pentru turiști, proprietatea asociației „Amic" Timișoara. Poate adăposti 22 de persoane.

Informații detailate cu privire la casa „Bella-Vista" și cabana „Brădișor" se pot primi la secretariatul asociației „AMIC", Timișoara II B-dul Tache Ionescu 48, tel. 13 — 58.

3. Cabana *„Rotary"*, cu 30 locuri de dormit. Informațiuni la Ed. Prochaska Fii S. pe A. pt. Industria Morăritului, Timișoara, tel. 10 — 56.

4. *„Cuibul nostru"*, casa de adăpost a Comunității de Avere Caransebeș cu 10 locuri de dormit.

Informațiuni la Ocolul Silvic al Comunității de Avere, Caransebeș, tel. 6.

5. *„Dor de munte"*, casa de recreație a județului Severin. Poate adăposti 20 de persoane.

6. Cabana *„militară"*, proprietatea Batalionului 11 Vânători de Munte, cu încăperi pentru 100 turiști.

VAL. P

ANDRE HERMAN ET JACQUES DIETERLEN, SKYUL PENTRU TOȚI (FLAMARION)

Mulți sunt acei care, dacă practică sporturile, se cred turiști bine pregătiți, după cum mulți sunt turiștii cari urcând muntele din plăcerea de a urca își iau titlul de sportivi. Sportul, este o noțiune cu totul diferită de aceea a turismului, care absoarbe în imensitatea lui tot ceeace-i poate fi de folos fără a se confunda. Ca să pătrundă în vastul labirint al naturii, să-i cunoască tainele și să-l subjuge, turistul are nevoe de un arsenal de cunoștințe. El este Geograf și în acelaș timp nu neglijează Istoria, cunoaște Geologia dar nu este străin de Științele Naturale; are noțiuni de Metereologie și se impacă foarte ușor cu Matematica. Iată zestrea unui rătăcitor prin sate, orașe, peste dealuri, sau pe potecile cele mai întortochiate din munți. Aceste arme sunt ajutătoare spiritului și cu concursul lor pătrunde toate acele taine predominându-le și apărându-se prin prevedere de pericole.

Sporturile pregătesc organismul și inventează mijloace de luptă, având o înrâurire și asupra psihicului. Skiul fortifică corpul dându-i rezistența de a infrunta asprimea și capriciile naturii, când pe aripi de lemn distanțele par mai scurte și satisfacțiile mai mari.

Ele formează o verigă în lanțul cunoștințelor adevăratului turist.

Iată ceeace au căutat să precizeze alții stabilind diferențierile și sferele de acțiune ale fiecărei discipline precum și raporturile lor. Păstrând puncte comune, ei au făcut din turist un enciclopedist căutând să înlăture specialistul reprezentant al unei singure științe, cunoscând din toate câte ceva și nici odată prea mult.

Exemplul citat azi vine din Franța, unde în colecția „La vie en Montagne" a apărut volumul „Le Ski pour tous", o carte tot atât de folositoare alpinistului cât și skiorului. După cum și titlul arată, este menită să fie la îndemâna tuturor satisfăcând curiozitățile cele mai dificile autorii înțelegând să întrunească utilul cu agreabilul.

Sunt demne de amintit, cartea Doctorului Hallberg și Mückenbrünn (Le sky par la technique moderne) a lui Kurz (Alpinisme hivernale) sau a lui Winkler (Der Skilauf) toate cu tendința de expunere clară, dar rămân departe de volumul citat azi tocmai pentru că se avântă în sfere prea savante uneori.

„Le ski pour tous" devine o lectură plăcută chiar dela început, stârnind curiozitatea mai ales când întâlnești capitole destinate istoricului skiului, de unde afli atâtea noutăți. Câți din cei ce practică astăzi skiul știau că el a existat acum 4000 de ani și un exemplar de acesta găsit în apropiere de Hoting (Suedia) este depus la Muzeul Skiului din Fiskartorper în apropiere de Stockolm. Pe atunci skiul era întrebuințat la vânătoare. Zeița Skade ajunsese vestită prin îndemânarea de a trage cu arcul din fuga skiului. Istoricii cred că se numea Skedja, în numele ei găsindu-se origina cuvântului Ski (în limba suedeză „Skida" iar în Norvegiană Ski) care ar trebui pronunțat „Șii" sau „Ji". Este numai o presupunere deoarece cuvântul poate deriva și dela suedezul Skrida = a aluneca, a înainta; sau dela Skida bucata de lemn lungă și îndoită.

Skiul modern este legat de istoria a doi țărani din ținutul Telemark (Norvegia) cari au prilejuit la 1877 întemeierea Ski-Clubului Norvegian. Evoluția este urmărită cronologic de istorie și toată technica skiului se rezumă mult timp la opririle numei „telemark".

Această lungă poveste din timpurile cele mai îndepărtate până azi, formează un capitol nou, în comparație cu conținutul celorlalte cărți scrise până în prezent.

Materialul și echipamentul formează capitolul următor, cuprinzând sfaturi și tablouri inedite. Urmează apoi partea technică, o technică modernă urmată de expunerea diferitelor metode și amănunte susținute de un bogat material documentar.

Partea aceasta care poate fi socotită cea mai importantă, se termină cu un curs de gimnastică cu skiul și o metodă de gimnastică fără ski, încheind cu technica cursei de fond și studiul săriturilor.

În partea a treia cititorul găsește sfaturi în legătură cu alimentația, higiena, ajutorul în caz de accident și însfârșit tot ceace skiorul trebue să cunoască. Aci trebuesc remarcate paginile cari vorbesc de pericolele muntelui și poposirea în zăpadă, capitole

edificatoare în ceace privește turismul și tangența interioară dintre sfera acestuia și sporturi.

Astfel prezentată, cartea răspunde la toate întrebările ce-și poate pune amatorul pentru o cultură generală fără a face mare caz de amănunte plictisitoare, cari îngreuiază pătrunderea textului.

Cine a urmărit literatura turistică, deci și publicațiile sportive a întâlnit un stil asemănător, cu un fond tot atât de util în articolele lui Leon Zwingelstein apărute în 1934 în revista „Ski-Sport d'Hiver", articole pline de sfaturi înțelepte.

Technica lucrării în afară de orice discuție, face cartea și mai mult prietenoasă, alături de fotografie găsindu-se schițe ușoare cu linie caricaturală uneori. Turistul poate învăța multe din lectura acestor pagini.

Dem. P.

HĂRȚI TURISTICE

Hărți turistice = Harta și Busola sunt auxiliarele alpinistului, singurele care îl pot scoate din orice încurcătură. Cu ele stă de vorbă înainte de a pleca la drum și sfatul lor îl cere atunci când drumul i se închide.

Hărțile noastre turistice sunt puține la număr și mai puține cu precizie. Chiar hărțile Statului Major au uneori scăderi mai ales din punct de vedere al toponimiei. Dintre acestea cele la scara 1 : 50.000, 1 : 100.000 și 1 : 200.000 pot fi folosite în excursii cu itinerarii mai lungi. Muntele are însă potecile lui, poteci cunoscute alpiniștilor și care au determinat diferitele asociații de turism să-și alcătuiască hărți cu indicarea acestora, dându-li-se numele de hărți turistice.

Munții Cibinului, Făgărașului și Bucegii sunt primii cari au avut asemenea hărți. Touring-Clubul, Soc. Carpatină Ardeleană (S. K. V.) și A.D.M.I.R.-ul sunt pionerii unor asemenea hărți cu scara de 1 : 25.000 până la 1 : 50.000, pentru masivele Bucegilor, Gârbova și Piatra Craiului. Alături de acestea, poate fi amintită harta turistică a Brașovului cu toate drumurile și potecile care conduc la vârfurile Cristianul Mare (Postăvarul) și Piatra Mare, editată de Inst. Cartografic „Unirea" din Brașov.

Carpații Meridionali sunt în atenția tuturor, dar nu ar trebui uitată regiunea Călimanului, Borsecul, Vatra Dornei, de asemenea de un important interes turistic.

Munții Banatului au atras atenția unei asociații turistice, care a încheiat proiectul ce va vedea probabil lumina tiparului.

Touring-Clubul are în lucru (sc. 1 : 50.000) Retezatul, Făgărașul și Ceahlăul.

Atât până în prezent. Muntele este cunoscut și frecventat de mulți, dar puțini se gândesc să-l facă cunoscut și altora. Celor puțini toate laudele, celor mulți îndemn la muncă.

Dem. P.

CĂLĂTORIA DE STUDII ÎN STRĂINĂTATE A PREȘEDINTELUI OFICIULUI NAȚIONAL DE TURISM

D-l Sergiu Dimitriu, Președintele O. N. T. s'a întors din călătoria de studii pe care a întreprins-o la Paris și Berlin. D-sa a vizitat la Paris centrul Național de Expansiune Turistică de sub Președinția D-lui Rousselier care ține loc azi în Franța Oficiului Național de Turism, examinând metodele de lucru ale acestei instituții și stabilind legături de colaborare cu O. N. T. Tot aci D-sa a mai vizitat Automobil-Clubul Francez, Școala de Hotellerie recent creată, marile întreprinderi particulare de turism etc.

D-sa a profitat de această ocazie pentru a prezenta cele trei filme de propagandă românească, în ziua de 6 Ianuarie la Automobil-Club Francez, de sub președinția Vîncontelui de Rohan și la 9 Ianuarie la Société de Geographie de sub președinția Mareșalului Franchet d'Esperey. A fost o frumoasă manifestare românească. Profilul geografic, plasticitatea peisagilor și posibilitățile de țară destinate turismului au cucerit în unanimitate sufletele străinilor.

La Berlin D-sa a vizitat Reichsbahnzentraie für Fremdenverkehrswerbung, Reichsfremdenverkehrsverband, Oficiul de turism al Organizației „Kraft durch Freude", Propaganda-Atelier etc.

De asemeni, D-sa a vizitat atât la Paris cât și la Berlin, studiourile și uzinele fabricelor de aparate cinematografice în vederea cinematografiei O. N. T.

În această călătorie D-sa s'a bucurat peste tot de o deosebită atenție a autorităților și a publicului, care a dovedit atât interesul lor pentru turismul românesc cât și simpatia de care se bucură țara noastră în centrele celor două țări vizitate de președintele Oficiului Național de Turism.

INFORMAŢII

▪ *Activitatea Secţiei T.-C. R. „Satu Mare"* Tânăra Secţiune a T.-C. R. din Satu Mare (înfiinţată în Mai a. c.) a desfăşurat o frumoasă activitate în cursul acestei veri.

Menţionăm în special organizarea unei expoziţii de fotografii hărţi şi publicaţiuni turistice, în cadrul „Lunei Sătmarului", marcarea a 25 km. de drumuri şi poteci şi amenajarea casei de la *Valea Seacă*, situată în pădurea Municipiului Satu Mare.

Pentru anii viitori, Secţia T.-C. R. „Satu Mare" are în program clădirea de case de adăpost în muntele *Gutâi*, la lacul *Pintea*, în regiunea *Comşa-Seini*, înfiinţarea unui centru turistic la Zalău, de birouri turistice la Satu Mare şi Baia Mare etc.

▪ *Rezervaţiune naturală la Cheia Turzii.* Comisiunea Monumentelor Naturii pentru Ardeal a hotărât să pună sub ocrotirea legii o nouă rezervaţiune în interesanta regiune a Cheii Turzii, care pe lângă interesul turistic are şi mare însemnătate ştiinţifică (geografică şi în special botanică).

Asupra acestei regiuni va apare în curând o monografie amănunţită, însoţită de o hartă 1 : 5000, publicată de dl. E. Nyarady, sub auspiciile Comisiunei Monumentelor Naturii.

▪ *Staţiunea alpină „Muntele Mic"*, înfiinţat abia de un an este în continuă înflorire, graţie terenurilor bune pentru practica skiului şi a amenajărilor ce i s'au adus de diferiţii proprietari ai caselor de adăpost construite în ultimul timp, în care locul de frunte îl ocupă Asociaţia Muntele Mic a Funcţionarilor Municipiului Timişoara (A. M. I. C.). Amatorii de sporturi de iarnă şi în special de ski pot găsi la o altitudine de 1500 m., de unde vederea cuprinde întreaga vale a Timişului şi şesul bănăţean, terenuri ideale pentru practica skiului din Decembrie şi până în Aprilie. Skiorii încercaţi pot face excursii până în întinsul masiv al Ţarcului (2100 m.)

Şase case de adăpost, unele din ele având tot confortul necesar (încălzire centrală, baie, lumină electrică, telefon, radio etc.). stau la dispoziţia turiştilor.

Informaţiuni asupra mijloacelor de comunicaţie de la Oficiul local de Turism Caransebeş, Primăria tel. 67, iar asupra caselor de adăpost de la proprietarii caselor de adăpost (a se consulta la Cronica turistică casele de adăpost de pe Muntele Mic).

▪ *Zăpadă favorabilă de ski în Maramureş.* În timp ce în Carpaţii de Miazăzi, zăpada bună de ski nu se găseşte încă decât dincolo de 1600 m., în nordul ţării şi în special în Munţii Maramureşului grosimea stratului de zăpadă trece pe alocuri de 1 m.

Practica skiului a început în Carpaţii Păduroşi (Pop Ivan-Lutoasa) încă dela 1 Noembrie. Informaţiuni pentru skiorii ce doresc să viziteze această regiune se pot lua de la T.-C. R.-„Maramureş", Prefectura Jud. Maramureş, Sighet.

▪ *O nouă casă de adăpost în M-ţii Călimani.* O nouă casă de adăpost a fost construită în M-ţii Călimani de către „Cercul turistic Călimani" din Tg. Mureş. Ea se află situată sub piscul Bradul Ciont pe linia de unire a cotei Răţiţiş (2021 m.) şi Bâtca Steii (1455 m.) la 200 m. N. E. de izvorul pârâului Purcel, într'o poiană ce are spre Miazănoapte priveliştе spre Voivodeasa şi vrf. Călimani Izvor (2033 m.).

Altitudinea ei e de 1650 m, şi e accesibilă din Topliţa (23 Km. de linia industrială, deservită de o drezină cu motor şi 7 km. pe jos în 2 h.$^1/_2$).

Casa posedă deja în cele 4 camere, 8 paturi individuale şi un pat comun, putând adăposti în total până la 30 de persoane.

Aceasta e a 2-a casă din acest masiv, prima fiind cabana de la Tihuleţ a Societăţii Carpatine Ardelene (S. K. V.), Secţia „Reghin".

▪ În luna Ianuarie 1937, „G. A. B."-ul organizează prima colectivă de stâncă a acestui an.

Se va face ascensiunea Văei Mălinului sau a Râpei Zăpezii la o dată din această lună sau începutul lui Februarie şi care este în funcţie de starea zăpezii şi condiţiunile atmosferice.

▪ Anul acesta s'a deschis o tabără cercetăşească pentru practicarea sporturilor de iarnă la poalele Muntelui Mic. În această regiune puţin cunoscută, se află staţiunea cu acelaşi nume, la 1806 m. alt. cu cabane şi pensiuni occidentale. În cadrul unei conferinţe ţinute la Radio în seara zilei de 14 Decembrie D-l Em. Bucuţa a făcut-o cunoscută celor ce se interesează de locuinţe confortabile, luminate electric şi cu preţuri modeste.

▪ La 1 Ianuarie 1937 a intrat în vigoare convenţia turistică încheiată între statele Micii înţelegeri.

▪ O nouă cabană a fost construită de Prefectura jud. Severin pe Muntele Mic. Călătoria se face din staţia Balta Sărată până la Borlova (halta Sebeşel) cu trenul industrial al Soc. Mundus, iar de aci pe jos sau călare până la cabană.

▪ Expoziţia de fotografii organizată de Oficiul Naţional de Turism, va fi prezentată în unul din numerile viitoare acordându-i-se atenţia care o merită. Acum anunţăm numai premiile, cari au fost împărţite astfel:

1.	D-lui	Cristoveanu N.	4.000 Lei
1.	„	Iolescu P.	4.000 „
2.	„	Parhon C.	2.500 „
2.	„	Ing. Manolescu	2.500 „
3.	„	A. Crivez	1.500 „
3.	„	N. Ionescu	1.500 „
4.	„	I. Adam	1.000 „
4.	„	H. Koffler	1.000 „

Menţiuni au fost date D-lor Gischlard, Berindei, Udriste Olt, şi Adler.

▪ Primele filme documentare asupra României au fost rulate în cursul lunei Decembrie la Cinematograful „Scala" ele înfăţişând întâile înfăptuiri ale Oficiului Naţional de Turism în această nouă ramură de activitate. Au fost prezentate:

1. Generaţia de mâine (Film de propagandă O. E. T. R.)
2. Colţuri din România (Film de propagandă turistică)
3. Bucureştii (film de propagandă turistică).

În primele zile ale lunei Ianuarie aceste filme au fost prezentate la Automobil Club-ul Francez şi la Soc. de Geografie din Paris în prezenţa unei asistenţe numeroase care a urmărit cu viu interes frumuseţile peisagiului românesc.

▪ Conform dispoziţiunilor date de Direcţia Generală C. F. R. au intrat în vigoare reducerile de 25% acordate călătorilor la staţiunile de sporturi de iarnă.

Aceste staţiuni sunt: Aurora Banatului (staţia Anina), Borsec (staţia Topliţa), Câmpulung-Bucovina (Staţia Câmpulung), Lacul Roşu (Gheorghieni), Vatra Dornei (Staţia V. Dornei), Timişul de Sus (Staţia Timişul de Sus), Timişul de Jos (Staţia Timişul de Jos) şi Tuşnad (Staţia Tuşnad-Băi). Reducerea se acordă fără nici o restricţie în ceace priveşte timpul şi şederea în localitate.

Călătorii cari merg Duminecile şi sărbătorile la staţiile menţionate mai sus beneficiază de 50% reducere pe C. F. R.

Călătorii cari merg la Sinaia, Buşteni sau Predeal au o reducere de 50% în orice timp.

▪ Trambulina de sky dela Vatra Dornei refăcută prin îngrijirea Oficiului de Turism este una din cele mai bune din ţară. În această localitate Oficiul a amenajat şi un patinaj situat chiar în centrul oraşului. Localitatea fiind favorabilă pentru practicarea tuturor sporturilor de iarnă a atras centrul de instrucţie al Corpului Vânătorilor de Munte, care este găzduit în palatul Salubritatea. Instructorii de sky predau cursuri amatorilor.

▪ „Putnik"-Belgrad a organizat la 14 - 15 Noembrie un tren de turism pentru Timişoara, cu plecarea din Belgrad şi Novi-Sad.

▪ Băile Herculane, staţiunea termală de pe valea Cernii rămân deschise şi în timpul iernii. Ele sunt indicate în reumatisme, bolile căilor respiratorii, boli de femei etc.

▪ La microfonul postului de Radio din Bucureşti s'au ţinut în ultimul timp următoarele conferinţe care interesează turismul:

La 25 Oct. 1936 — Muzica populară românească
La 27 Oct. 1936 — Turismul în România
La 28 Oct. 1936 — Vânătoarea în România
La 1 Nov. 1936 — Sporturile de iarnă la Sinaia
La 2 Nov. 1936 — Cântecele populare
La 9 Nov. 1936 — Arta populară românească.
La 30 Nov. 1936 — Dansurile populare
La 7 Dec. 1936 — Bucureşti, capitala României
La 10 Dec. 1936 — Legendele de Crăciun în România
La 12 Dec. 1936 — Băile Herculane, staţiune termală şi de iarnă

▪ Intre 24 Ianuarie şi 4 Februarie au loc la Vatra Dornii Campionatele Naţionale de sky.

▪ La Predeal funcţionează Şcoala Naţională de sky sub conducerea D-lor Colonel Pălăngeanu şi Maior C. Medeleanu.

▪ La Borsec continuă cursurile de sky pentru începători şi perfecţionare ale studenţilor Institutului Superior de Educaţie Fizică.

Intre 27 Ianuarie şi 1 Februarie vor avea loc concursurile de închidere după care profesorii şi studenţii vor pleca din localităţi pe skiuri până la Topliţa (26 km.)

▪ Oficiul Naţional de Turism primeşte zilnic un buletin al zăpezii din cele mai multe staţiuni pentru sporturile de iarnă.

Datorită concursului pe care conducătorii Telegrafului au binevoit să ni'l acorde, aceste ştiri culese la ora 8 dimineaţa ajung la Bucureşti în mai puţin de trei ore.

Doritorii de a cunoaşte starea zăpezii, temperatura, sau posibilităţile pentru sky şi ascensiuni vor cere informaţii Oficiului Naţional de Turism (4.64.60.)

▪ La Râmnicul-Vâlcea vor avea loc mari serbări sportive cu prilejul jubileului de 25 ani al sporturilor de iarnă.

▪ Istoricul italian Aldo Mieli, care în anul trecut a făcut mai multe excursii timp de o lună în România, a scris un documentat articol asupra Ţării noastre în revista Archeion (Vol. XVII 1936 pag. 101-237). Este un text foarte interesant pentru cei ce vor să vadă cum ne privesc streinii care ne vizitează şi care ar trebui tradus în întregime dacă am voi să redăm părţile frumoase. Articolul este intitulat „Un viaggio in Romenia.

▪ „Automobil-Club-Regal-Român" a scos ediţia de iarnă a hărţii drumurilor din România. Harta cuprinde indicaţii asupra drumurilor circulabile şi necirculabile în timpul iernii, starea podurilor, distanţele între diferitele localităţi, punctele de alimentare cu benzină. Pe verso, harta are numeroase informaţiuni turistice în limba română, franceză, engleză şi germană. Un exemplar costă 20 lei.

▪ La punctul de frontieră Borş (Episcopia Bihorului) a fost inaugurat în prezenţa D-lui Sergiu Dimitriu, Preşedintele Oficiului Naţional de Turism, a reprezentanţilor A. C. R. R. şi a Soc. „Unirea" un birou de informaţii unde automobiliştii vor găsi totdeauna un funcţionar, care vorbind mai multe limbi streine va fi în măsură să dea toate informaţiile.

Biroul este înfiinţat de Automobil Club cu concursul Soc. Unirea care a pus la dispoziţie clădirea prevăzută cu o staţiune modernă de benzină.

▪ Savantul italian Giossue Uzani, Profesor de limba şi literatura latină la Universitatea din Roma, a vizitat România în cursul lunii Decembrie interesându-se mai ales de monumentele romane din Dobrogea pe care le-a vizitat.

▪ Fotografiile din acest număr sunt dela Foto-Vessa.
Fotografia din pag. 1 Foto-Weiss.

DIN STRĂINĂTATE

Austria.

Campionatele internaţionale de ski vor avea loc în Austria, data fixată fiind a 2-a jumătate a lunei Ianuarie 1937.

Concurs de ski pe Gurgler Ferner pentru medalia Piccard. Pe locul unde s'a coborît în 1931 balonul stratosferic al lui Piccard, (Gurgler Ferner în Oetztaler Alpen), Clubul de ski din Obergurgl — cel mai înalt sat din Europa (1927 m.) — a organizat un interesant concurs de ski de viteză, câştigătorului atribuindu-i-se în fiecare an medalia Piccard.

In această iarnă concursul a fost fixat pentru 31 Martie 1937, el fiind precedat de alte două la 3 Ianuarie şi 31 Februarie.

Recordul anului trecut îl ţine un membru al Clubului de ski din Obergurgl, *Eberhard Kneiszl*, care a scoborât pârtia în 53 secunde.

Tot Kneiszl a fost în acelaş an şi câştigătorul cupei Regelui Italiei în cursa de 6 zile de la *Sestrières*.

Cehoslovacia.

Un drum turistic de 250 Km. la peste 1000 m. altitudine în Tatra Comisiunea cehoslovacă-polonă a Tatrei a hotărât să întregească drumul turistic ce leagă Strbske-Pleso cu Tatranska Kotlina făcând legătură cu versantul polonez pe la Trstzenna-Orawski-Podzamok-Witow. O şosea de automobile la 1000 m. alt. va urma un traiect aproape identic cu acel al drumului turistic având ca puncte principale de plecare staţiunile climatice: Strbske Pleso pe versantul cehoslovac şi Zakopane pe versantul polonez al Tatrei.

Turismul în Rusia Transcarpatină. In ultimii doi ani „Clubul turiştilor cehoslovaci" a dat o deosebită atenţie organizării turismului în Rusia subcarpatică.

Aceste amenajări (marcaje de drumuri, case de adăpost) s'au făcut mai ales în regiunea Maramureşului cehoslovac.

Intre altele s'au construit 10 case turistice, care permit accesul interesantei regiuni a Carpaţilor Păduroşi (izvoarele Tisei, M-ţii Pop Ivan, Hovârla etc), dintre care şase se află în imediata apropiere a frontierei ceho-române.

Informaţii pentru excursii în aceasta regiune se pot căpăta de la Secretariatul general tehnic al Touring-Clubului României (Căsuţa poştală Nr. 158 Cluj).

Concursul militar de ski al Micei Intelegeri, va avea loc iarna aceasta între 11-15 Februarie 1937, la *Pustevna* (Moravia).

El va consta din o cursă de 30 km. cu trageri la care vor participa patrule compuse din 3 soldaţi şi 1 ofiţer şi o cursă de stafetă de 4×12 km. 5.

Franţa.

Concursul internaţional de ski se va ţine în iarna aceasta la *Chamonix*, în Alpii Savoiei, în cursul lunei Februarie a. c.

Germania.

Intoarcerea expediţiei germane din Himalaia

La sfârşitul lunei Noembrie s'a întors din Asia expediţia germană himalaiană, care a explorat timp de patru luni şi jumătate regiunea *Sikim*. Deşi condiţiile atmosferice au fost în general nefavorabile s'a făcut ascensiunea următoarelor vârfuri: *Siniolchum* 6691 m., *Simou* 6550 m., *Nepal-Peak* 7150 m., şi a altora sub 6000 m. în împrejurimile lagărului de la *Kantsch*. La întoarcere, membrii expediţiei s'au oprit în Darjeeling, Delhi şi Calcutta, luând măsuri pentru pregătirea expediţiei himalaiene, proiectate în 1937 pentru regiunea Nanga-Parbat.

Norvegia.

Sărbătorirea descoperirei Polului Sud. La 16 Decembrie, au avut loc în toată Norvegia mari serbări pentru împlinirea unui sfert de veac de când celebrul explorator *Amundsen* a descoperit Polul Sud.

Cunoscutele curse de ski de la Holmenkol se vor desfăşura între 24-28 Februarie 1937, iar campionatul de ski al Norvegiei se va disputa între 4-7 Martie 1937.

VENIND ÎN BUCUREŞTI, LOCUIŢI LA

GRAND-HOTEL „LAFAYETTE“

ESTE HOTELUL CEL MAI MODERN, CEL MAI CONFORTABIL. SITUAT ÎN PLIN CENTRU AL CAPITALEI. APĂ RECE ŞI CALDĂ ÎN TOATE CAMERELE

PREŢURI MODERATE

CALEA VICTORIEI No. 11 — TELEFON: * 3.34.10

HOTEL SPLENDID PARK

BUCUREŞTI, STR. ŞTIRBEI VODĂ, 4
(LÂNGĂ PALATUL REGAL) CONSTRUCŢIE 1935
HOTELUL LUMEI DIPLOMATICE
CEL MAI ELEGANT ŞI CONFORTABIL

Hotel Stănescu

Bucureşti Str. Aristide Briand No. 5
Construcţie 1930
Confort după ultimele cerinţe technice ale higienei

HOTEL DU BOULEVARD

BULEVARDUL ELISABETA No. 1
HOTELUL CEL MAI MODERN
HOTEL DE TOUT PREMIER ORDRE
FIRST CLAS HOTEL

HOTEL SPLENDID

BUCUREŞTI, CALEA VICTORIEI No. 57
CONFORT RENOVAT
PREŢURI FOARTE REDUSE

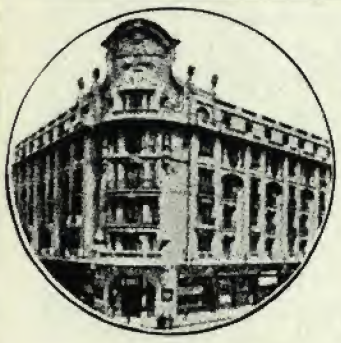

Athénée Palace Hotel

Cel dintâi Hotel din Bucureşti
Le premier Hotel de Bucarest
The leading Hotel of Bucharest
Das führende Hotel în Bukarest

Calea Victoriei No. 94 (colţ Str. Episcopiei No. 1)

Grand Hotel Continental

Calea Victoriei No. 56 *Bucureşti*
Centrala telefonică 369·50
Vis-à-vis de Teatrul Naţional
Confort ultra modern

HOTEL UNION

TELEFON 377.20
CEL MAI ELEGANT ŞI CONFORTABIL DIN ŢARĂ
PREŢURI MODERATE
BUCUREŞTI STRADA ARISTIDE BRIAND No. 6

HOTEL MAJESTIC

BUCUREŞTI, CALEA VICTORIEI No. 40
TELEFON 334.56—377.34
CONFORT MODERN
TURIŞTII SE BUCURĂ DE 30% REDUCERE

Marele Hotel Royal Palace

300 camere ultimul confort
In plin centru al Capitalei
Telefon 306.60 – 306.69
Bucureşti, Strada Constantin Mille No. 13

GRÉGOIRE CAPSA

CONFISERIE PARISIENNE
HÔTEL & RESTAURANT. — BUCAREST, RUE DE LA VICTOIRE, 36
MÊME MAISON: RESTAURANT ATHÉNEE PALACE BUCAREST
HÔTEL ET RESTAURANT CARAIMAN SINAIA

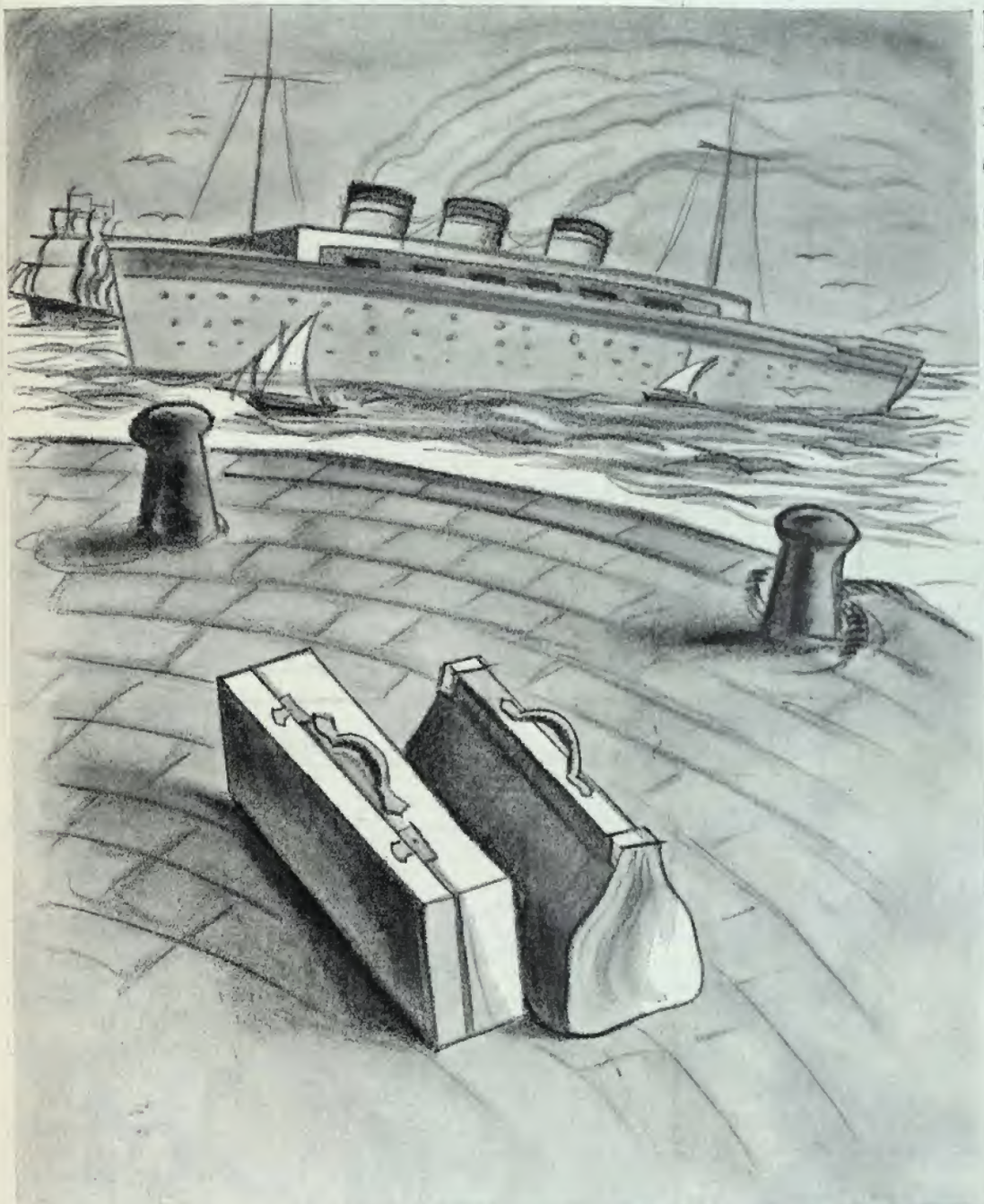

EUROPA

RĂSPUNDE ORICĂREI EXIGENȚE ÎN MATERIE DE VOIAJ ȘI TURISM

TELEFON 3.95.72

CENTRALA:
BUCUREȘTI
STRADA DOAMNEI No. 1

„EUROPA"

ORGANIZAȚIA NAȚIONALĂ ROMÂNĂ DE VOIAJ ȘI TURISM

ROLLEI = FLEX = CORD

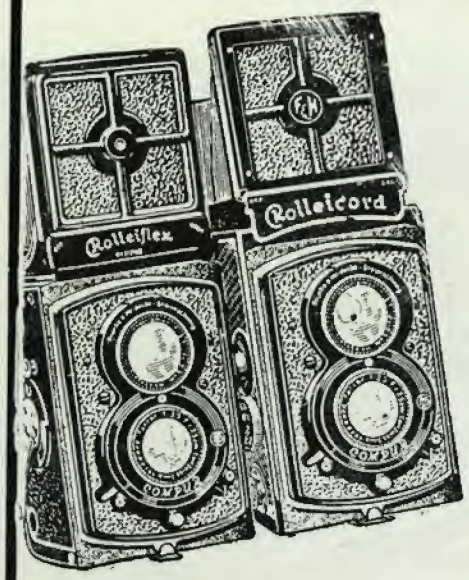

APARATELE „SPIEGELREFLEX“
CELE MAI CĂUTATE!

CEREȚI FURNIZORULUI DUMNEAVOASTRĂ
DEMONSTRAREA APARATELOR!

„I T A L I A“ SOCIETATE ANONIMĂ DE NAVIGAȚIE

O MARE CROISIERĂ DE IARNĂ PE MEDITERANĂ

Cu transatlanticul

VULCANIA

de 32.000 tone

dela

25 Februarie la 26 Martie 1937

Prospecte și Inscrieri la Reprezentanța Generală pentru România:

S.A.R.P.I.M.

Centrala București:
Calea Victoriei No. 53

Sucursale:

Timișoara IV:
Str. I. C. Brătianu No. 47

Cernăuți:
Str. Regele Ferdinand, 39

Veți vizita:

Cannes / Nisa / Genova / Ajaccio / Capri / Napoli / Messina / Palermo / Tunis / Malta / Tripoli / P. Said / Haiffa / Beyrouth / Rhodos / Istanbul / Atena / Corfu / Cattaro / Ragusa / Venezia / Trieste.

Confort
Eleganță

Cu
MOBILE
SZEKELY & RETI S.A
BUCURESTI · B.DUL TAKE IONESCU 1-3

O POZIȚIE MINUNATĂ

PENTRU O CASĂ DE RECREAȚIE...

NU

DAR PENTRU UN BIROU SAU MAGAZIN DE INCĂLȚĂMINTE

DE CE!

Răspunsul este simplu.

O întreprindere comercială trebuie să fie la îndemâna furnizorilor și a clienților.

Accesibilitatea unui birou sau a unui magazin, ușurința cu care se poate face legătura cu ele garantează întotdeauna succesul unor astfel de întreprinderi.

Totuși, sunt încă destui comercianți și profesioniști cari cred că pot face afaceri bune și fără telefon, fără acest colaborator devotat care stă la dispoziție zi și noapte, fără acest aparat minunat care în câteva minute îi pune în legătură directă cu clienții și furnizorii, dându-le posibilitaten de a rezolva chestiuni importante și a obține informațiuni urgente în timpul cel mai scurt posibil și cu un minimum de efort.

Intr'o oarecare măsură, această părere este tot atât de absurdă ca și aceea de a instala un magazin pe vârful unui munte.

Costând mai puțin decât salariul unui om de serviciu, TELEFONUL — înseamnă cea mai bună investiție pe care o poate face un profesionist sau un om de afaceri.

SOCIETATEA ANONIMĂ ROMÂNĂ DE TELEFOANE

Inscrieţi-vă din timp la una din cele

5 călătorii LLOYD de primăvară pe

MEDITERANA

cu începere dela:

I. 27 Februarie—17 Martie

II. 19 Martie — 12 Aprilie

III. 14 Aprilie — 4 Mai

IV. 8 Mai — 28 Mai

V. 31 Mai — 18 Iunie

Preţuri dela Lei 15.600

Cereţi informaţiuni şi prospecte la

NORDDEUTSCHER LLOYD BREMEN

F. MISSLER S. A. R.

Bucureşti: Calea Victoriei No. 101
Timişoara: Str. I. C. Brătianu No. 39
Sibiu: Birou de Volaj „LLOYD", Str. Regina Maria No. 26

HOTEL „PALACE SINAIA"

SPORTS D'HIVER

200 chambres, toutes luxueusement meublées, pourvues chacune du téléphone dont 140 avec salle de bain, eau courante chaude et froide, propreté exemplaire, tranquillité absolue, vastes halls, serre claire, terrasses reposantes, salle de restaurant sélecte, bar fastueux, le tout dans un cadre où les perspectives se déroulent dans une véritable féerie.

Pour retenir des chambres, s'adresser à:

PALACE-HOTEL
SINAIA Tél. 225

BUREAU À BUCAREST
Str. Eugeniu Carada
No. 3 Tél. 3.65.21

THE DANSANT
TARIF TRÈS MODÉRÉ

Biroul de Voiaj Ing. Erdes

București. — Calea Victoriei No. 168

anunță publicul călător, că anul acesta va organiza o serie de voiajuri colective, pentru vizitarea marei

Expoziții Internaționale din Paris

Deasemenea va organiza și o serie de voiajuri de plăcere pe Marea Mediterană, cu vapoarele cele mai moderne.

Plecări lunare. Cereți prospecte!

BIBLIOTECA NAȚIONALĂ PERIODICE ROMANIA

Ca și MUZICA

crearea unui parfum cere INSPIRAȚIE ...

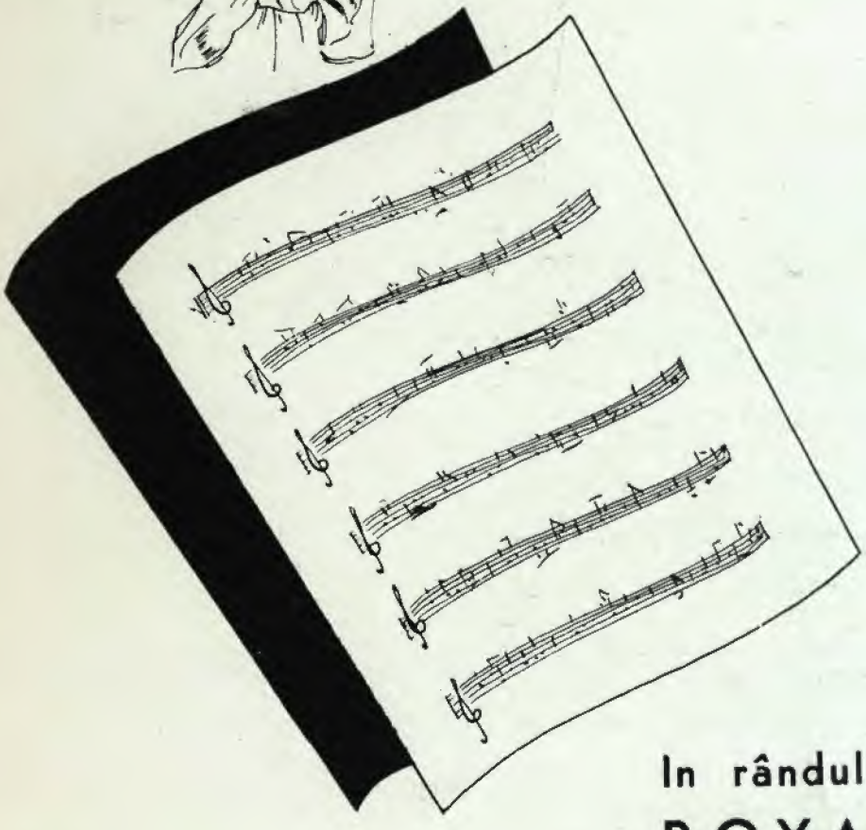

Muzica și parfumurile ușoare cunosc o vogă trecătoare. Operile clasice ale marilor compozitori însă, prin sentimentele profunde ce domină în ele, sunt menite pentru eternitate.

In rândul apelor de Colonia,

ROYALE AMBRÉE

a devenit prin calitățile lui unice, un produs clasic, dovedind odată mai mult că marile creații nu cunosc capriciile timpului.

VERITABILĂ NUMAI IN AMBALAJUL ORIGINAL

APA DE COLONIA

ROYALE AMBRÉE

Legrain

BIBLIOTECA NAȚIONALĂ PERIODICE ROMANIA

11.291 — „CARTEA ROMÂNEASCĂ", BUCUREȘTI

LUBOIL

uleiul ideal pentru automobilul Dv.

BIBLIOTECA NATIONALA
PERIODICE
ROMANIA

20 LEI